

3. Prestasi Semasa

Penilaian prestasi sistem pendidikan Malaysia dimulakan dengan menganalisis tahap pencapaian murid selama ini dan dibandingkan dengan pencapaian murid di negara lain berdasarkan keberhasilan dalam akses, kualiti, equiti, perpaduan, dan kecekapan. Bab ini menghuraikan fakta asas dengan jelas dan objektif untuk mewujudkan satu garis asas prestasi bagi sistem pendidikan di Malaysia. Bab ini juga memberi gambaran tentang kepelbagaian sekolah dengan tahap prestasi yang berbeza. Terdapat kelompok sekolah yang boleh menjadi contoh kecemerlangan dan kajian lanjut wajar dijalankan bagi memahami kejayaan amalannya.

Keberhasilan akses, kualiti, equiti, perpaduan, dan kecekapan sistem pendidikan Malaysia adalah penting dan menjadi fokus utama Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia. Keberhasilan ini telah menjadi keutamaan sejak Penyata Razak (1956) dan telah diperkukuhkan secara tekal dalam laporan dan pelan strategik seterusnya sehingga yang terkini iaitu Pelan Induk Pembangunan Pendidikan (2006-2010). Kajian secara kritis bagi menentukan kedudukan semasa Malaysia dalam kelima-lima keberhasilan ini telah dijalankan. Kajian ini telah membantu Kementerian dan negara bergerak ke hadapan dalam membangunkan sistem pendidikan yang lebih berkesan.

AKSES KEPADA PENDIDIKAN

Sejak Merdeka, peluang bagi semua kanak-kanak Malaysia mendapat akses kepada pendidikan merupakan objektif utama dalam sistem pendidikan negara. Terdapat dua elemen penting dalam “akses”: pertama, memastikan semua murid bersekolah; kedua, memastikan murid kekal bersekolah dalam tempoh yang ditetapkan bagi mencapai tahap minimum persekolahan. Sistem pendidikan telah mencapai kejayaan besar dalam meningkatkan tahap akses pendidikan di Malaysia. Setelah mencapai kemerdekaan, enrolmen di peringkat rendah dan menengah rendah hampir mencapai enrolmen sejagat, manakala enrolmen di peringkat prasekolah dan pendidikan menengah atas mencapai tahap yang agak tinggi. Walaupun negara telah menunjukkan kejayaan dalam memastikan murid bersekolah, namun cabaran

masih wujud. Kadar enrolmen di peringkat rendah dan menengah berada pada tahap mendatar, dan lebih rendah jika dibandingkan dengan sistem pendidikan berprestasi tinggi. Keadaan ini menunjukkan bahawa lebih banyak usaha perlu dilakukan bagi meningkatkan enrolmen populasi murid yang paling sukar didekati.

Sistem pendidikan mencapai banyak kemajuan sejak kemerdekaan negara pada 1957. Ketika itu, tidak banyak kanak-kanak mendapat akses kepada pendidikan. Lebih separuh daripada populasi tidak pernah mendapat persekolahan formal, hanya 6% mendapat pendidikan menengah dan 1% memperoleh pendidikan lepas menengah. Kini, akses pendidikan telah berubah di luar jangkaan. Menurut Bank Dunia (2011) dan Program Pembangunan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (UNDP) (2005), kejayaan Malaysia mencapai pendidikan rendah sejagat disebabkan banyak faktor, termasuk pelaburan awal Kerajaan dalam pendidikan bagi memastikan semua kanak-kanak mendapat akses kepada pendidikan, keazaman politik untuk meletakkan kerangka dasar dan institusi pendidikan pada tempatnya, serta komitmen semua pihak berkepentingan.

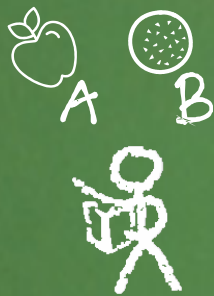
Akses hampir sejagat telah dicapai di peringkat rendah dan menengah rendah

Malaysia telah mencapai enrolmen hampir sejagat di peringkat rendah, iaitu sekitar 96% (semua kadar enrolmen adalah bagi sekolah awam dan sekolah swasta yang berdaftar dengan Kementerian). Kadar ketirisan (peratus murid yang tercicir daripada sekolah rendah) telah berkurangan sejak kebelakangan ini daripada 3% pada 1989

EKSHIBIT 3-1

Profil Sistem Pendidikan Malaysia

Seperti pada 30 Jun 2011

Prasekolah

$$3 + 5 = 8$$

Rendah

$$E = MC^2$$

Menengah

Jumlah enrolmen²

Sistem awam

Enrolmen

Bilangan murid

Bilangan sekolah

Bilangan guru

Nisbah murid-guru

Purata saiz kelas

77%

42%

0.43 j

15,627⁴

17,899

24.0

23.6

96%

94%

2.86 j

7,714

227,098

13.4

29.4

86%

83%³

2.22 j³

2,218

177,382

13.1

29.8

1 Termasuk perbelanjaan mengurus dan perbelanjaan pembangunan; tidak termasuk tambahan RM12 bilion yang diperuntukkan kepada Kementerian Pengajian Tinggi dan agensi lain yang menyediakan perkhidmatan berasaskan pendidikan

2 Termasuk enrolmen sekolah swasta

3 Tidak termasuk enrolmen pendidikan lepas menengah

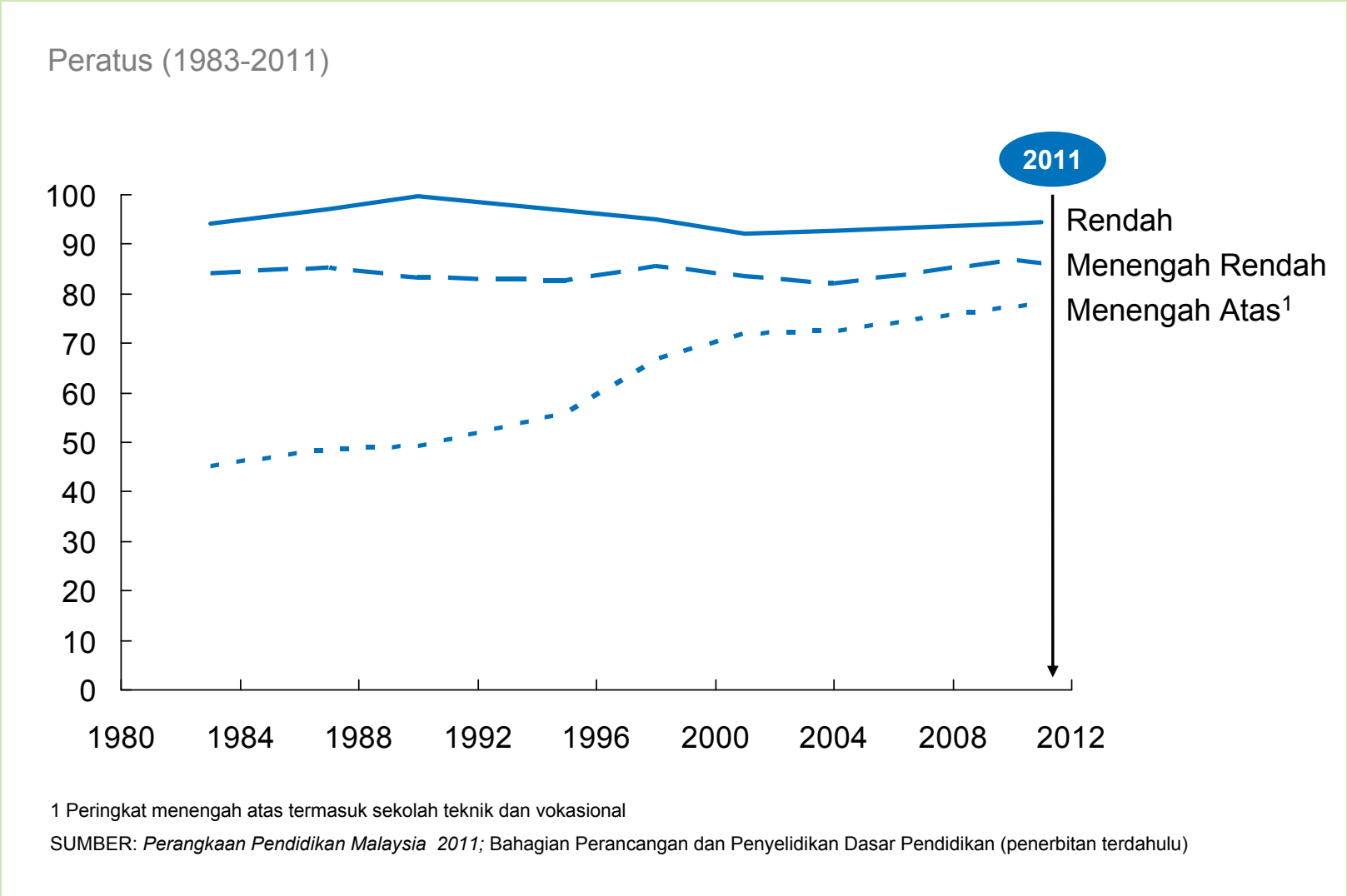
4 Prasekolah kebangsaan merujuk prasekolah yang disediakan Kementerian Pendidikan, KEMAS, dan Jabatan Perpaduan Negara

Nota: Bahagian seterusnya Pelan Pembangunan ini akan melaporkan anggaran bilangan murid (5.4 juta), sekolah (10,000), guru (410,000), dan pengetua/guru besar (10,000)

Sumber: Perangkaan Pendidikan Malaysia 2011

Kadar enrolmen sekolah rendah dan menengah

kepada sekitar 0.2% pada 2011. Kadar enrolmen peringkat menengah rendah telah mencapai 91%. Peningkatan terbesar dilihat di peringkat menengah atas, iaitu kadar enrolmen telah meningkat hampir dua kali ganda pada dekad kebelakangan ini, daripada 45% pada 1980-an kepada sekitar 81% pada masa ini (Ekshibit 3-2). Ini bermakna 81% daripada setiap kohort menamatkan sekurang-kurangnya 11 tahun persekolahan. Dasar kenaikan kelas secara automatik yang telah dilaksanakan berupaya menangani ketidakcekapan dalam pengulangan kelas dan mengurangkan kadar keciciran murid.

“Sepanjang lebih lima dekad sejak kemerdekaan, terdapat peningkatan dramatik dalam akses kepada pendidikan.”

Bank Dunia (2011)

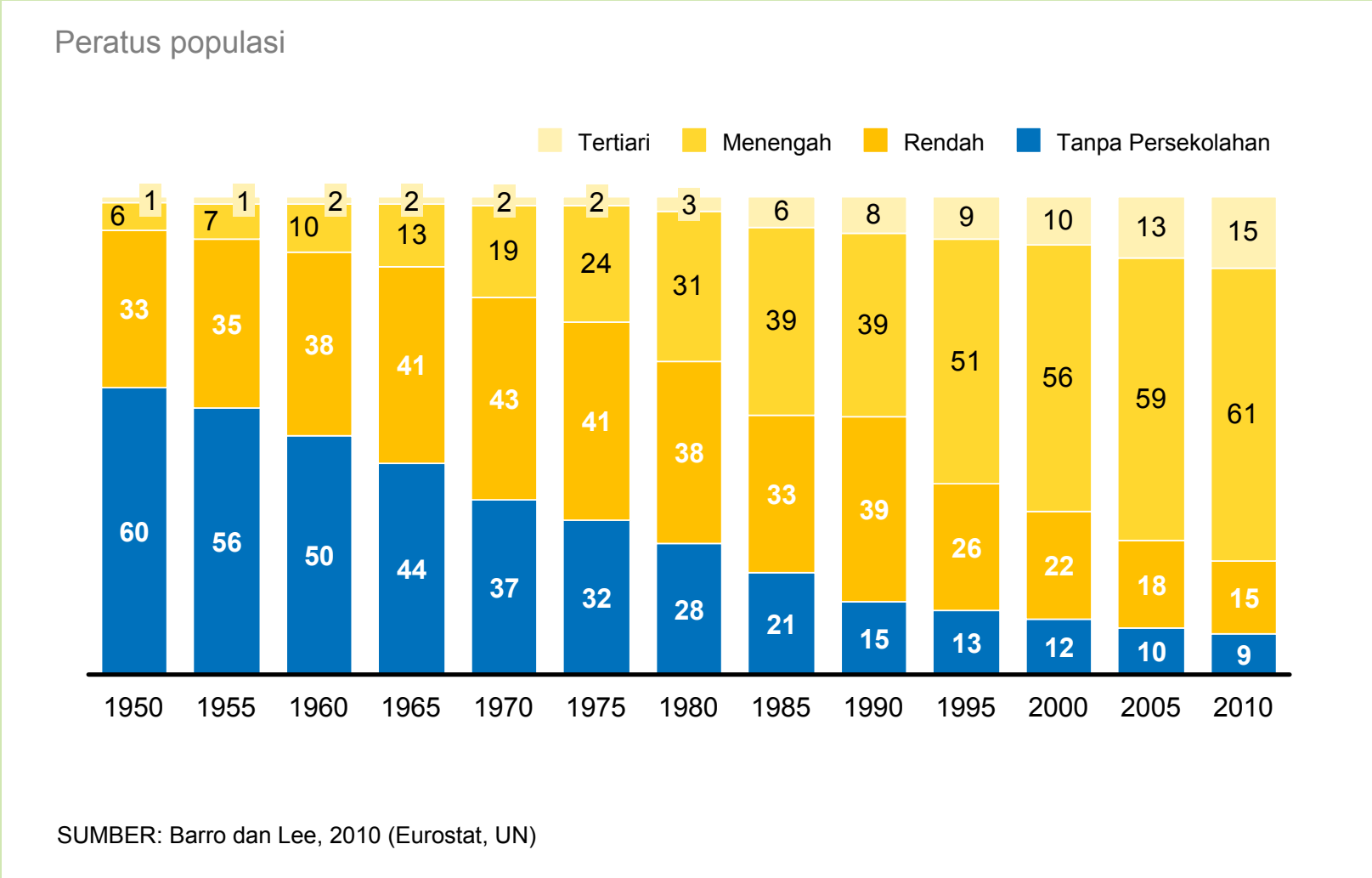
Pada masa yang sama, terdapat perkembangan pesat dalam pendidikan prasekolah. Program pendidikan awal dan asuhan kanak-kanak, serta aktiviti pembangunan yang berkaitan telah menjadi sebahagian daripada agenda Kerajaan sejak 2000 apabila Kerajaan

menandatangani Deklarasi Pendidikan untuk Semua di bawah UNESCO. Hasilnya, kanak-kanak berumur 4+ hingga 5+ tahun yang menyertai pendidikan prasekolah (sama ada awam atau swasta) telah meningkat secara dramatik, iaitu daripada 67% pada 2009 kepada hampir 77% pada akhir 2011. Namun Kerajaan menyasarkan enrolmen menyeluruh melalui NKRA Pendidikan sebagai sebahagian daripada Program Transformasi Kerajaan (GTP) yang dilancarkan pada 2009.

Peningkatan yang signifikan dalam akses kepada pendidikan bagi rakyat adalah seiring dengan peningkatan pencapaian sepanjang lebih 30 tahun yang lalu. Malaysia telah melakukan penambahbaikan yang mengagumkan dalam pelbagai ukuran. Pada tahap paling asas, kadar literasi remaja meningkat daripada 88% pada 1980 kepada hampir literasi sejagat, iaitu 99% pada masa ini, sementara kadar literasi dewasa pula meningkat dengan lebih signifikan, iaitu kurang daripada 70% kepada lebih 92%. Kesannya, kadar populasi dewasa (berusia 15 tahun dan ke atas) yang tidak mendapat pendidikan formal (tanpa

EKSHIBIT 3-3

Tahap pendidikan tertinggi populasi berumur 15 tahun dan ke atas (1950-2010)

persekolahan) telah menurun daripada 60% pada 1950 kepada kurang 10% pada 2010. Sementara itu, kadar murid yang berjaya menamatkan sekurang-kurangnya pendidikan menengah meningkat daripada sekitar 7% pada 1950 kepada lebih 75% pada 2010 (Ekshibit 3-3).

Kesemua penambahbaikan ini telah dipacu oleh peningkatan komitmen Kerajaan dalam membiayai pembangunan dan pertumbuhan semua jenis sekolah. Sejak 1981, Kementerian telah membangunkan sekolah-sekolah di seluruh Malaysia, iaitu pada kadar 1% setahun, dan ini telah melonjakkan akses murid kepada pendidikan. Ini bermakna, terdapat tambahan 2,000 sekolah pada 2010 berbanding 1980. Kementerian juga telah memperuntukkan beratus-ratus juta ringgit bagi mengadakan program khusus untuk membantu murid dalam kalangan keluarga berpendapatan rendah. Program ini meliputi inisiatif bagi menyediakan keperluan nutrisi murid, seperti Rancangan Makanan Tambahan (RMT), dan mengurangkan beban kewangan persekolahan yang ditanggung ibu

bapa, seperti Kumpulan Wang Amanah Pelajar Miskin (KWAPM). Kementerian juga menyediakan program bagi murid berkeperluan khas serta sekolah rendah Orang Asli dan Penan.

Walaupun akses kepada pendidikan asas adalah tinggi, namun kajian oleh UNESCO (2011) tentang dasar pendidikan Malaysia menekankan kebimbangan yang enrolmen pendidikan rendah tidak terus berkembang berbanding negara serantau paling maju, seperti Jepun dan Korea Selatan yang mempunyai kadar enrolmen hampir 100%. Dapatan kajian UNESCO juga menunjukkan bahawa, walaupun kadar enrolmen peringkat menengah atas telah meningkat sejak beberapa dekad yang lalu, namun kadar tersebut masih rendah jika dibandingkan dengan negara serantau yang lebih maju seperti Jepun dan Korea Selatan yang kadarnya melebihi 90%. Oleh kerana sistem pendidikan negara mempunyai kapasiti menampung akses menyeluruh, lebih banyak usaha perlu dilakukan bagi mendapatkan enrolmen 5% hingga 10% populasi murid yang paling sukar didekati.

KUALITI PENDIDIKAN

Keputusan peperiksaan awam menunjukkan prestasi murid meningkat secara berterusan. Namun begitu, adalah penting Malaysia membandingkan sistem pendidikannya dengan tanda aras antarabangsa bagi memastikannya bergerak seiring dengan pembangunan pendidikan antarabangsa. Prestasi Malaysia dalam TIMSS telah menurun antara 1999 dengan 2011. Keputusan PISA 2009+ menunjukkan daripada 74 negara peserta, Malaysia berada dalam kelompok sepertiga terbawah, serta lebih rendah daripada purata antarabangsa dan OECD. Kementerian berpandangan adalah penting penilaian lanjut tentang keberhasilan pentaksiran ini dilakukan bagi memahami sebarang kekurangan dalam standard pendidikan.

Kualiti sistem pendidikan merangkumi pelbagai dimensi. Pentaksiran kualiti pendidikan dalam bab ini memberi tumpuan sebahagian besarnya kepada dimensi intelektual keberhasilan akademik murid dengan menggunakan data yang ada dan boleh diukur. Diakui bahawa keterangan yang ditunjukkan dengan angka hanya memberikan sebahagian gambaran tentang prestasi murid. Terdapat aspek lain yang kritikal tentang kualiti pendidikan seperti perkembangan rohani, emosi, dan jasmani seseorang murid. Namun begitu, murid yang tidak berupaya menguasai kemahiran teras intelektual seperti literasi dan numerasi, serta kemahiran berfikir aras tinggi, akan kurang berpeluang untuk berjaya dalam perubahan ekonomi yang pantas dan masyarakat globalisasi hari ini.

Prestasi murid dalam peperiksaan awam telah menunjukkan peningkatan tekal setiap tahun. Namun, dalam keadaan semasa, perbandingan dalaman tidak lagi mencukupi bagi memastikan daya saing di pentas dunia. Dalam tempoh dua dekad lepas, pentaksiran antarabangsa telah muncul sebagai satu kaedah perbandingan langsung tentang kualiti keberhasilan pendidikan yang merentas negara dan sistem. Pentaksiran ini tertumpu kepada Matematik, Sains dan Bacaan, termasuk pengujian kemahiran kognitif berkaitan aplikasi secara berkesan. Walaupun pentaksiran ini tidak memberikan gambaran menyeluruh tentang keberhasilan persekolahan, ia dapat menggambarkan kekuatan dan kelemahan bidang yang penting dalam pendidikan, ini termasuk penggunaan kemahiran utama seperti penaakulan analitik, aplikasi, dan keupayaan bagi pembelajaran berterusan. Dalam hal ini, pentaksiran tersebut menyediakan perspektif berguna tentang prestasi murid Malaysia berbanding sistem lain. Bagi memahami prestasi murid Malaysia, keputusan penyertaan negara dalam dua pentaksiran antarabangsa yang utama, iaitu TIMSS dan PISA, telah dikaji.

Prestasi murid dalam peperiksaan awam meningkat

Prestasi murid Malaysia dalam ketiga-tiga peperiksaan awam (UPSR, PMR dan SPM) menunjukkan keberhasilan yang hampir malar tetapi tetap meningkat. Dua pengukuran yang biasa digunakan untuk mentaksir keberhasilan ialah Gred Purata Sekolah (GPS) dan peratusan murid yang memperoleh gred lulus serta cemerlang. Dari 2004, kedua-dua pengukuran ini telah menunjukkan trend yang meningkat dari segi nilai mutlak merentas ketiga-tiga peperiksaan awam (Ekshibit 3-5).

Kumpulan negara setara yang digunakan dalam bab ini

Dalam bab ini, tiga kumpulan negara setara yang berbeza diguna sebagai perbandingan dengan sistem pendidikan Malaysia. Maklumat setiap negara bagi tujuan perbandingan ini jarang diperolehi, namun komponen bagi semua kumpulan kategori (dari segi negara) telah ditetapkan pada tahap malar (Ekshibit 3-4). Kumpulan perbandingan ini juga meliputi purata OECD dan antarabangsa.

Sistem pendidikan berprestasi tinggi di Asia seperti Korea Selatan, Jepun, Hong Kong dan Singapura

Sistem pendidikan di negara jiran Asia Tenggara seperti Indonesia, Thailand dan Singapura

Sistem pendidikan di negara dengan KDNK per kapita yang setanding (Pariti Kuasa Beli atau PPP terselaras) seperti Romania, Mexico dan Chile

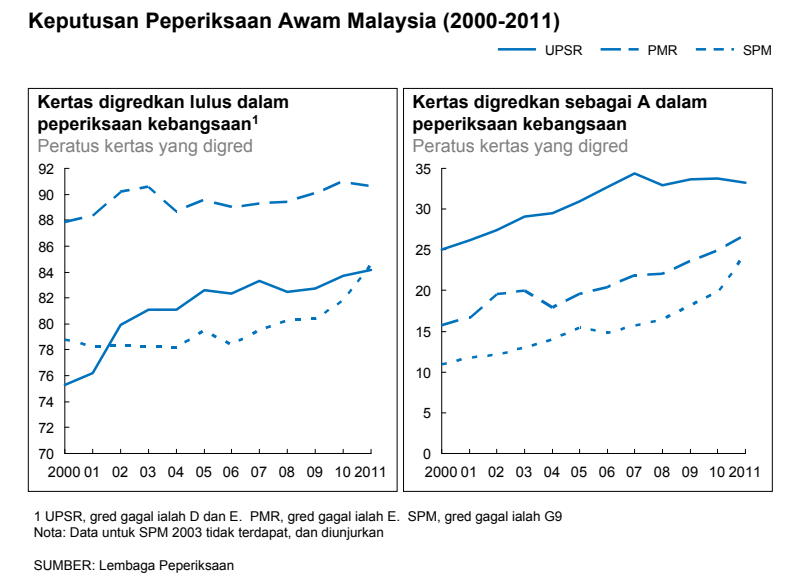
EKSHIBIT 3-4

Profil negara setanding				
	Bilangan sekolah <i>(unit)</i>	Bilangan murid <i>('000)</i>	Bilangan guru <i>('000)</i>	KDNK per kapita <i>(terselaras PPP)</i>
 Malaysia	10,000	5,400	410	14,591
Negara ASEAN				
 Indonesia	256,460	45,746	2,748	4,325
 Thailand	35,865	10,936	628	8,554
 Singapura	356	511	30	57,936
Harimau Asia				
 Korea Selatan	19,974	7,602	469	29,004
 Hong Kong	1,105	781	52	46,503
 Jepun	37,581	14,887	1,050	33,753
Negara KDNK per kapita yang setanding				
 Mexico	241,184	29,854	1,454	14,498
 Chile	10,052	3,059	170	15,732
 Romania	6,439	2,735	199	14,287

Nota: Data pendidikan bagi peringkat asas hingga praterteri (2010 atau tahun terkini yang ada)

SUMBER: Kementerian Pendidikan; Jabatan Statistik; Bank Dunia

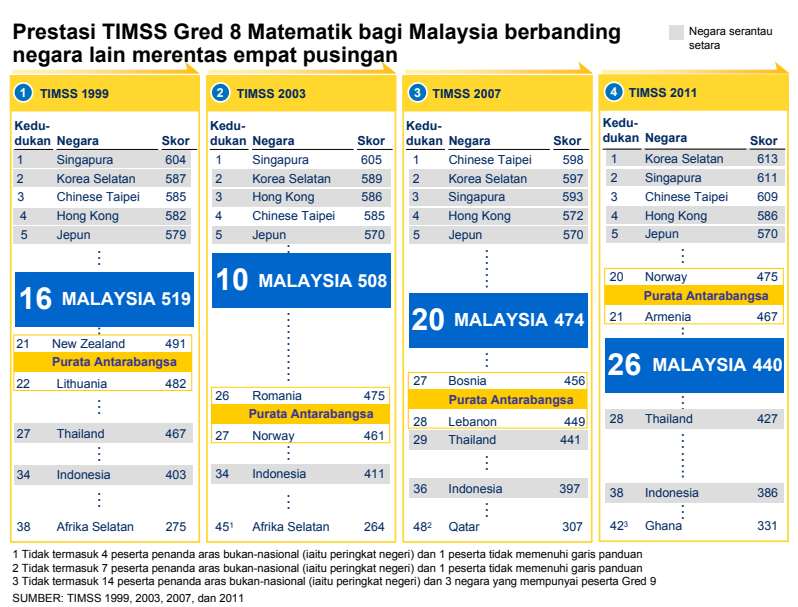
EKSHIBIT 3-5

Prestasi Malaysia dalam TIMSS

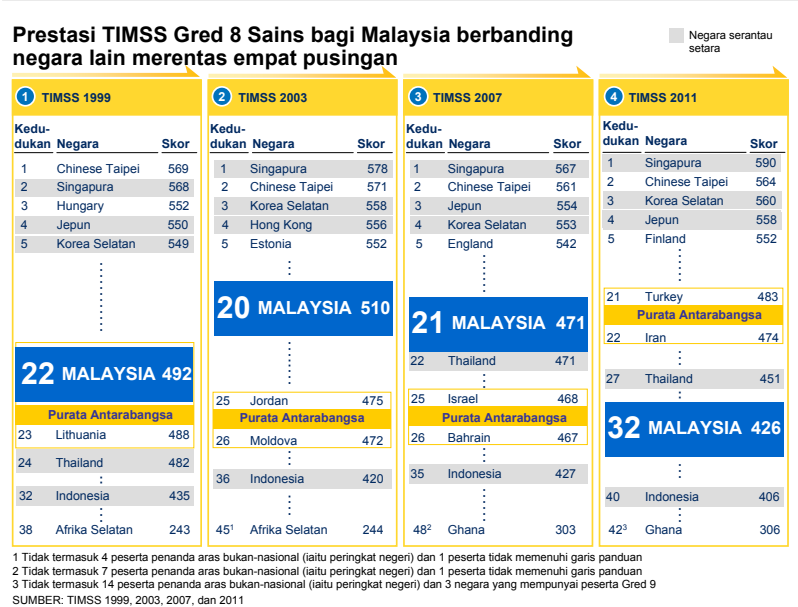
Ketika Malaysia mula menyertai TIMSS pada 1999, skor Matematik mengatasi purata antarabangsa dengan 519 mata dan terletak di tangga ke-16 daripada 38 negara (Ekshibit 3-7). Manakala skor Sains pula ialah 492 mata, juga mengatasi purata antarabangsa walaupun kedudukannya lebih rendah, iaitu di tangga ke-22 (Ekshibit 3-8).

Ekshibit 3-7

Prestasi Malaysia dalam pusingan pada 2003 menunjukkan beberapa penambahbaikan dalam pencapaian pentaksiran tersebut. Skor Matematik menurun sedikit kepada 508 walaupun negara kekal mengatasi purata antarabangsa dan kedudukannya meningkat ke tangga ke-10 daripada 45 negara. Prestasi Sains meningkat 18 mata kepada 510, jauh mengatasi purata antarabangsa dan terletak di tangga ke-20 daripada 45 negara.

Ekshibit 3-8

Kebolehbandingan Pentaksiran Antarabangsa Prestasi Murid

Kebolehbandingan TIMSS dan PISA: Seperti dinyatakan di atas, ujian TIMSS memberi tumpuan kepada elemen kurikulum yang sama bagi negara peserta, sementara ujian PISA memberi fokus kepada pentaksiran aplikasi untuk permasalahan dunia sebenar, tanpa mengambil kira kurikulum negara peserta. Walaupun demikian, penyelidik di Universiti Stanford, Amerika Syarikat mendapati bahawa kedua-dua pentaksiran tersebut mempunyai korelasi yang tinggi pada peringkat negara iaitu sehingga 0.87 bagi Matematik dan 0.97 bagi Sains. Ini bermakna negara yang memperoleh pencapaian baik dalam TIMSS berkemungkinan besar juga mempunyai pencapaian baik dalam PISA, dan sebaliknya.

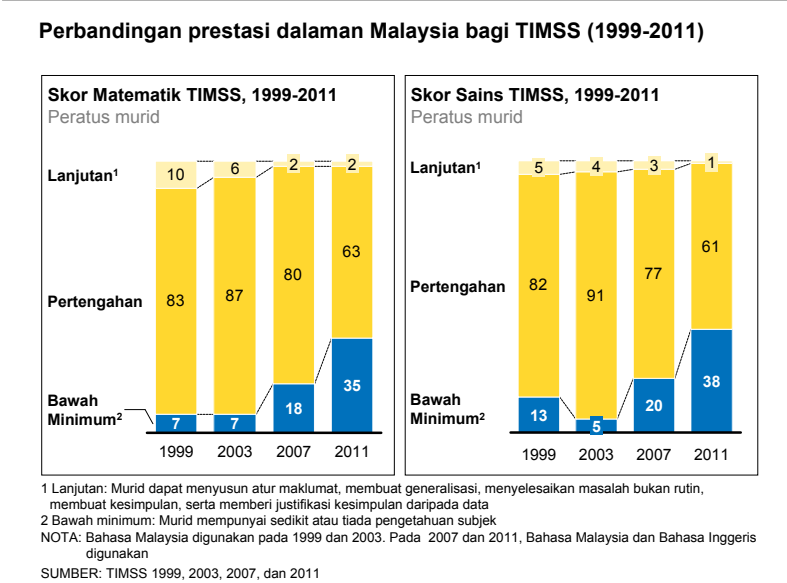
Apakah Skala Sejagat?

Dalam Ekshibit 3-15, skor TIMSS dan PISA telah diubah kepada skala sejagat (berasaskan metodologi yang dibangunkan oleh Hanushek et. al). Perubahan ini dilakukan bagi membolehkan perbandingan merentas mata pelajaran, tahap gred dan pentaksiran yang berlainan. Skala sejagat juga membolehkan prestasi negara berlainan diklasifikasikan kepada kumpulan besar “Lemah”, “Sederhana”, “Baik”, “Sangat Baik”, dan “Cemerlang”. Untuk maklumat lanjut, sila rujuk seksyen Skala Sejagat dalam Lampiran V.

Keputusan pada 2007 dan 2011 pula menunjukkan penurunan ketara bagi skor Matematik dan Sains di bawah purata antarabangsa. Sehingga kitaran 2011, skor Matematik telah menurun kepada 440 mata (kedudukan 26 daripada 42 negara). Skor Sains merosot kepada 426 mata (kedudukan 32 daripada 42 negara).

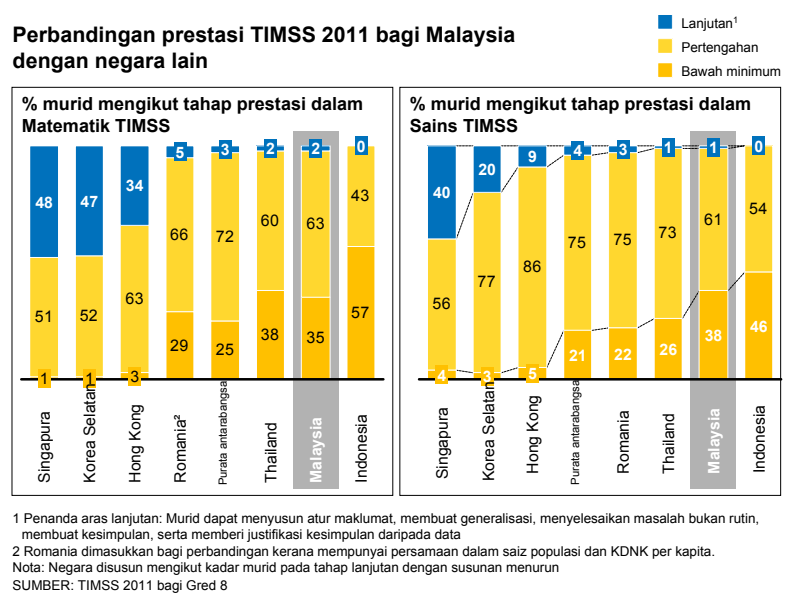
Dalam hal ini, 38% murid di Malaysia tidak mencapai tanda aras minimum dalam Matematik dan Sains pada 2011, peningkatan dua kali ganda sejak 2007 dan sehingga lima kali ganda sejak 1999 (Ekshibit 3-9). Keputusan menunjukkan murid tersebut memahami asas konsep Matematik dan Sains, tetapi pada amnya mereka menghadapi kesukaran mengaplikasi pengetahuan ini.

EKSHIBIT 3-9

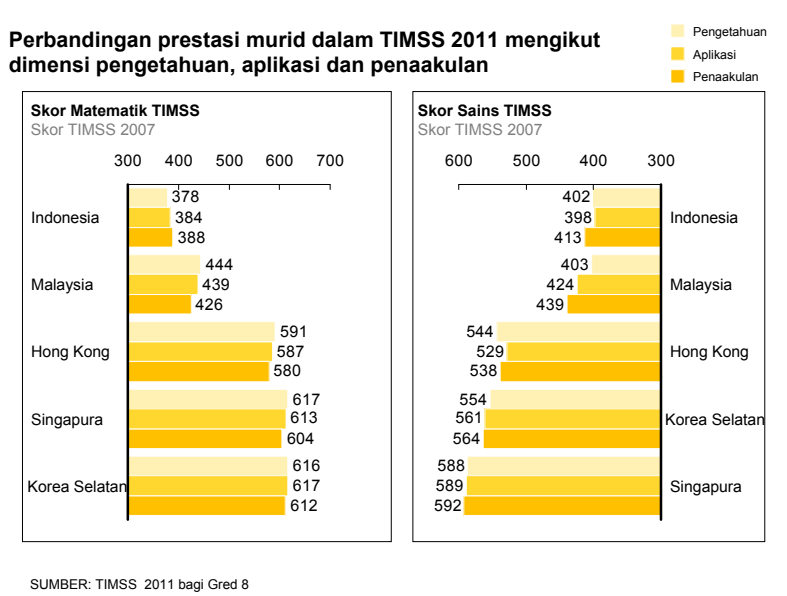
Perincian prestasi murid dalam TIMSS 2011 berbanding sistem lain menunjukkan bahawa bilangan murid Malaysia yang cemerlang adalah sedikit. Hanya 1-2% murid Malaysia mencapai tanda aras tertinggi, seperti penyelesaian masalah yang kompleks; berbanding dengan lebih 40% murid di Singapura mencapai skor pada tahap lanjutan dalam Matematik dan Sains (Ekshibit 3-10).

EKSHIBIT 3-10

Penganalisan data TIMSS memberi gambaran lanjut tentang prestasi sistem pendidikan dalam Matematik dan Sains. TIMSS mentaksir penguasaan kemahiran murid dalam ketiga-tiga jenis kemahiran kognitif yang berlainan, iaitu mengingat kembali pengetahuan, mengaplikasi pengetahuan dalam penyelesaian masalah, dan kebolehan menaakul dalam menyelesaikan masalah. Murid Malaysia tidak dapat menunjukkan prestasi yang baik dalam ketiga-tiga dimensi ini (Ekshibit 3-11).

EKSHIBIT 3-11

Prestasi Malaysia dalam PISA 2009+

Malaysia mula menyertai pentaksiran PISA buat kali pertama dalam pusingan 2009+. Daripada 74 negara, pencapaian Malaysia ialah dalam kelompok sepertiga terbawah bagi Bacaan, Matematik dan Sains, jauh di bawah purata antarabangsa dan OECD bagi ketiga-tiga dimensi.

Dalam pentaksiran terkini, prestasi Malaysia berada sekurang-kurangnya 100 mata di bawah negara serantau seperti Singapura, Jepun, Korea Selatan dan Hong Kong dalam ketiga-tiga dimensi (Ekshibit 3-12). Dalam PISA 2009+, perbezaan 38 mata bersamaan dengan pembelajaran satu tahun persekolahan. Ini bermakna, murid berusia 15 tahun di Malaysia dianggap ketinggalan hampir tiga tahun persekolahan berbanding dengan murid yang seusia di negara tersebut, iaitu negara pesaing Malaysia dalam ekonomi pengetahuan masa kini. Berbanding dengan Shanghai yang mempunyai sistem sekolah dengan prestasi terbaik di dunia dalam PISA 2009+, murid Malaysia ketinggalan empat tahun persekolahan.

Hampir 60% murid Malaysia gagal mencapai tanda aras minimum dalam Matematik, iaitu profisiensi penguasaan kemahiran asas yang diperlukan murid untuk menjalani kehidupan secara efektif dan produktif (Ekshibit 3-13). Begitu juga, 44% dan 43% murid tidak mencapai tanda aras minimum masing-masing dalam Bacaan dan Sains.

Menguji faktor yang mungkin menyebabkan penurunan prestasi Malaysia dalam TIMSS

Tiga faktor yang sering ditimbulkan yang mungkin menjadi penyebab bagi penurunan prestasi Malaysia dalam TIMSS ialah tahap kesepadanan antara kurikulum kebangsaan dengan item yang diuji dalam TIMSS (pertindihan), perubahan dasar bahasa, dan metodologi persampelan. Walau bagaimanapun, ketiga-tiga faktor ini tidak mungkin menjadi punca utama atas sebab berikut:

Liputan tidak lengkap bagi konsep yang ditaksir dalam TIMSS oleh kurikulum kebangsaan tidak menyebabkan penurunan tersebut. Terdapat sedikit penurunan dalam kandungan yang sepadan antara soalan ujian Matematik dalam TIMSS dan kurikulum kebangsaan antara 2003 dan 2011 (daripada 98% pada 2003 kepada 72% pada 2011, di bawah purata antarabangsa sebanyak 90%). Perkara yang sama tidak dapat diperjelaskan bagi Sains kerana pertindihan kandungan meningkat daripada 90% kepada 94% antara 2003 dan 2011, di atas purata antarabangsa sebanyak 83%. Tambahan pula, terdapat juga negara yang memperoleh prestasi baik walaupun dengan pertindihan kandungan di bawah tahap purata. Misalnya, Singapura, yang terletak di kedudukan pertama bagi Sains dalam TIMSS.

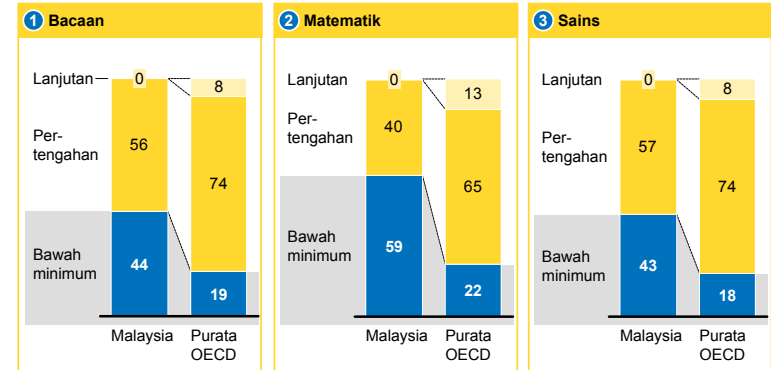
Soalan disediakan dalam **bahasa Malaysia dan bahasa Inggeris** sebagai opsyen dalam pentaksiran TIMSS bagi Malaysia. Oleh itu, keputusan seharusnya tidak dipengaruhi oleh bahasa ujian yang digunakan dalam TIMSS.

Pendekatan persampelan juga boleh disangkal sebagai penyebab utama. Sampel sekolah yang diuji bagi TIMSS mencerminkan prestasi sekolah Malaysia berdasarkan taburan sekolah mengikut band pencapaian.

EKSHIBIT 3-13

Perbandingan prestasi dalam PISA 2009+ mengikut tahap kemahiran bagi Malaysia dengan purata OECD

Peratus murid pada tahap prestasi bertlain dalam PISA 2009+¹

1 Lanjutan termasuk profisiensi tahap 5 dan 6; Sederhana termasuk profisiensi tahap 2, 3, dan 4; dan Bawah minimum termasuk profisiensi tahap 1 dan ke bawah
Nota: Skor adalah purata sampel sekolah di Malaysia: 80% Sekolah Menengah Kebangsaan, 3% Sekolah Agama, 4% Sekolah Teknik dan Vokasional, 3% Sekolah Berasrama Penuh, 3% Maktab Rendah Sains MARA, 7% sekolah swasta mengikut murid
SUMBER: PISA 2009+

Penguasaan kemahiran minimum menurut takrif PISA bererti:

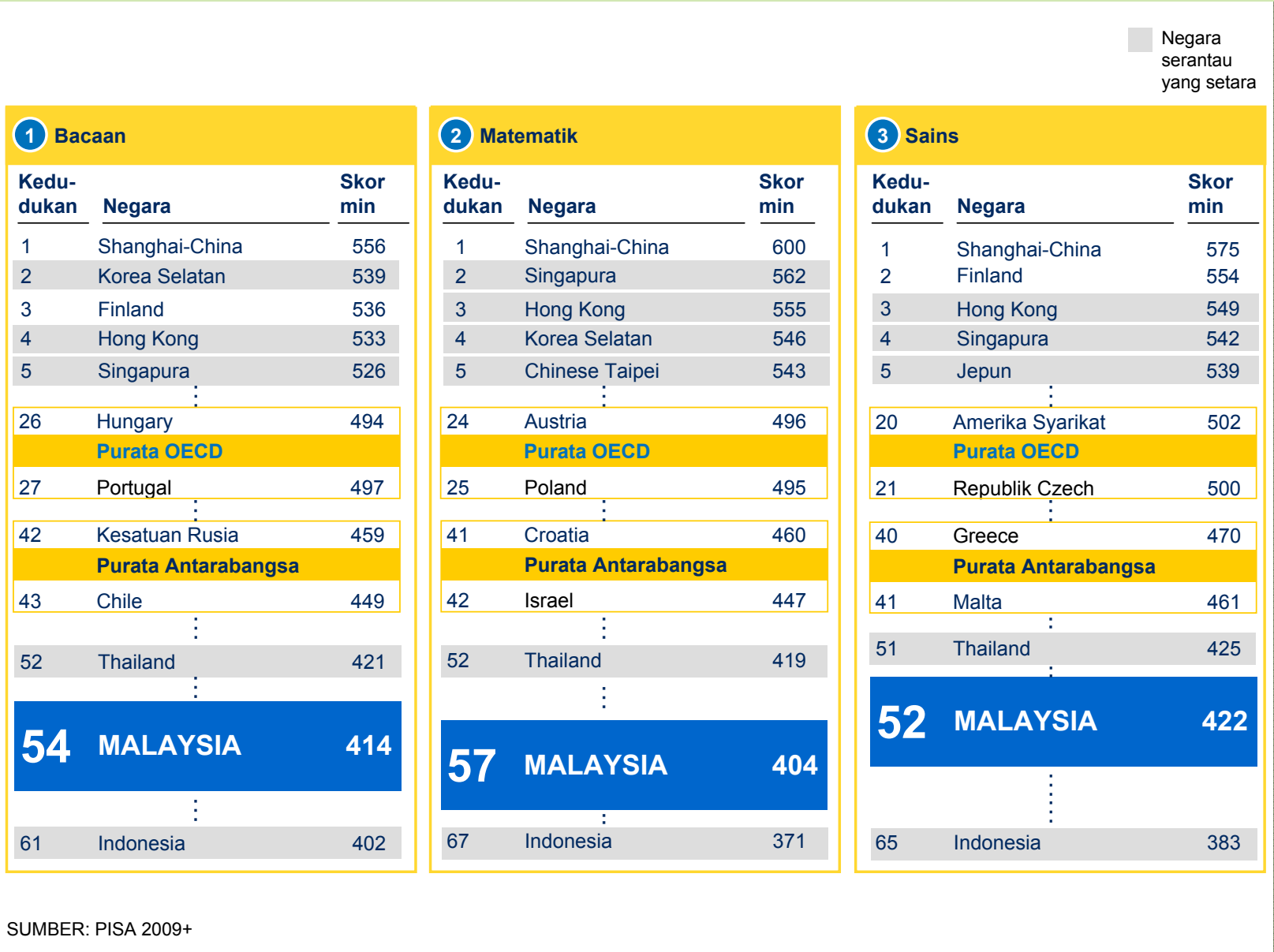
- **Dalam Bacaan**, murid tidak dapat melakukan satu atau lebih daripada perkara berikut: mencari satu atau lebih maklumat dalam teks, mengenali idea utama dalam teks, membuat inferens tahap rendah atau perbandingan antara maklumat dalam teks dengan pengetahuan harian;
- **Dalam Matematik**, murid tidak dapat menggunakan algoritma asas, formula, prosedur atau konvensyen. Murid tiada kebolehan melakukan penaakulan terus dan interpretasi literal bagi sesuatu keputusan, walaupun mereka dapat menjawab soalan dengan jelas melibatkan konteks biasa; dan
- **Dalam Sains**, murid mempunyai pengetahuan sains yang sangat terhad dan hanya dapat diaplikasikan kepada beberapa situasi biasa. Murid dapat menyediakan penerangan saintifik berdasarkan bukti eksplisit yang diberikan, tetapi akan menghadapi kesukaran membuat kesimpulan atau interpretasi daripada penyelidikan mudah.

Seperti TIMSS 2011, keputusan PISA 2009+ menunjukkan bahawa hanya sebilangan kecil murid Malaysia mencapai prestasi tahap tinggi (lebih kurang 0.1% bagi Bacaan, Matematik dan Sains) berbanding negara OECD, (hampir 8% mencapai tahap lanjutan). Prestasi pada tahap lanjutan dalam PISA bererti:

- **Dalam Bacaan**, murid dapat melakukan pelbagai inferens, perbandingan, dan pembezaan yang terperinci dan tepat. Mereka juga dapat membuat penilaian kritis atau hipotesis, berdasarkan pengetahuan khusus;

EKSHIBIT 3-12

Perbandingan kedudukan PISA 2009+ Malaysia dengan negara lain

3

Sains

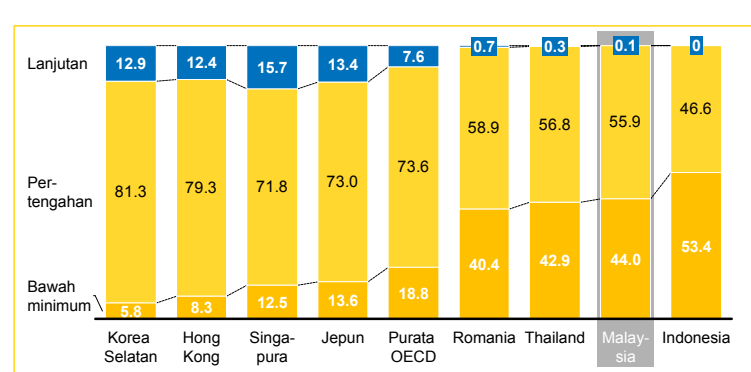
SUMBER: PISA 2009+

- **Dalam Matematik**, murid dapat mentafsir maklumat yang lebih kompleks dan mengolah beberapa langkah penyelesaian. Mereka juga menunjukkan keupayaan berfikir bagi mengenal pasti strategi penyelesaian yang sesuai, dan mempamerkan proses kognitif aras tinggi lain bagi menerangkan atau menyampaikan keputusan; dan
- **Dalam Sains**, murid berupaya mengenal pasti, menerangkan, dan mengaplikasi pengetahuan saintifik dalam pelbagai situasi kehidupan yang kompleks. Mereka mempamerkan pemikiran dan penaakulan saintifik tinggi secara tekal. Murid dapat menggunakan pengetahuan saintifik dan membentuk hujah untuk menyokong syor dan keputusan yang berkisar pada situasi peribadi, sosial atau global.

Perbezaan dengan negara Asia berprestasi tinggi yang lain adalah ketara: peratusan murid di Singapura, di Korea Selatan dan di Hong Kong yang mencapai tahap tinggi dalam Bacaan ialah 120-150 kali ganda berbanding peratusan di Malaysia (Ekshibit 3-14).

EKSHIBIT 3-14

Perbandingan prestasi PISA 2009+ dalam Bacaan mengikut kemahiran bagi Malaysia berbanding negara lain
Peratus murid pada setiap tahap prestasi¹ dalam PISA 2009+ Bacaan

1 Lanjutan termasuk profisiensi tahap 5 dan tahap 6; Sederhana termasuk profisiensi tahap 2, 3, dan 4; dan Bawah minimum termasuk profisiensi tahap 1 dan ke bawah

SUMBER: PISA 2009+

Ekshibit 3-15 membandingkan semua negara yang mengambil bahagian dalam pentaksiran antarabangsa dan tahap prestasi murid. Paksi menegak menunjukkan tahap pencapaian pada skala sejagat. Negara dikelaskan berasaskan band prestasi yang luas, iaitu “Lemah”, “Sederhana”, “Baik”, “Sangat Baik” dan “Cemerlang”. Perbezaan antara setiap band prestasi (lebih kurang 40 mata skala sejagat) bersamaan satu tahun persekolahan. Oleh itu, murid berusia 15 tahun dalam sistem yang “Baik” menunjukkan prestasi seolah-olah telah mendapat satu tahun tambahan persekolahan berbanding murid seusia dalam sistem yang “Sederhana”.

Paksi mendarat pada Ekshibit 3-15 menunjukkan perbelanjaan awam untuk pendidikan bagi setiap murid dalam USD (PPP terselaras) setakat 2008. Semua negara telah diletakkan pada garis yang selaras dengan band perbelanjaan masing-masing. Angka di atas setiap garis ialah skor maksimum yang dicapai (oleh sesebuah negara) bagi tahap perbelanjaan tersebut, dan angka di bawah garis ialah skor minimum. Ekshibit ini menunjukkan perbelanjaan awam di Malaysia untuk setiap murid pada 2008. Gabungan dua paksi memperlihatkan kepelbagaian prestasi antara negara dengan tahap perbelanjaan yang sama dalam pendidikan.

TIMSS dan PISA menunjukkan bahawa terdapat sekolah berprestasi “Baik” dan “Sangat Baik” di Malaysia yang wajar dikaji dan dicontohi

Walaupun prestasi Malaysia sebagai satu sistem dalam pentaksiran antarabangsa tidak sebaik yang diharapkan, analisis taburan skor mengikut sekolah menunjukkan terdapatnya sekolah yang wajar dikaji dan dicontohi (Ekshibit 3-16). Sekolah tersebut mencapai band prestasi “Baik” atau “Sangat Baik” pada standard antarabangsa. Contohnya dalam pentaksiran TIMSS 2011, 3% sekolah berada dalam band “Sangat Baik”, sementara 21% lagi dalam band “Baik”. Dalam pentaksiran PISA 2009+, 7% sekolah berada dalam band “Baik”.

EKSHIBIT 3-16

Prestasi sekolah Malaysia mengikut tahap prestasi bagi TIMSS 2011 dan PISA 2009+

TIMSS 2011 Penyertaan sekolah mengikut tahap prestasi			PISA 2009+ Penyertaan sekolah mengikut tahap prestasi		
Tahap prestasi	Bilangan	Peratus	Tahap prestasi	Bilangan	Peratus
Cemerlang	0	0%	Cemerlang	0	0%
Sangat Baik	6	3%	Sangat Baik	0	0%
Baik	37	21%	Baik	11	7%
Sederhana	55	31%	Sederhana	20	13%
Lemah	81	45%	Lemah	121	80%
	150	100%		152	100%

SUMBER: TIMSS 2011; PISA 2009+

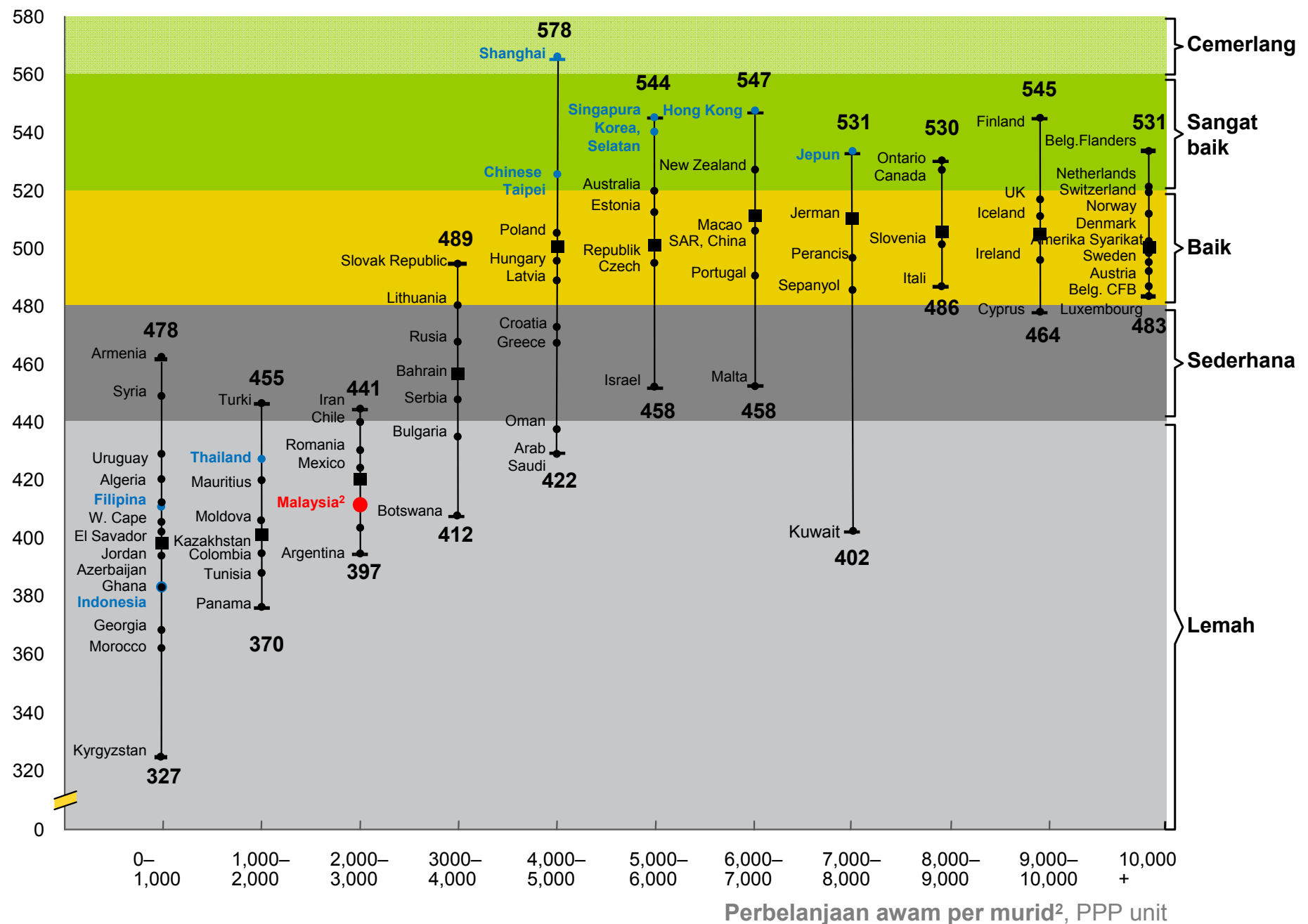
Kementerian juga mempunyai dua jenis Anugerah Khas bagi mengiktiraf sekolah berprestasi cemerlang: Sekolah Berprestasi Tinggi (SBT) dan Sekolah Kluster. Kementerian telah memilih 91 SBT di seluruh negara, yang diberi hak membuat keputusan dan pengetua/guru besar mempunyai kebertanggungjawaban untuk mengekalkan dan terus meningkatkan tahap prestasi sekolah mereka (Ekshibit 3-17). Sehingga kini, terdapat 170 Sekolah Kluster Kecemerlangan di seluruh negara.

Peperiksaan awam dan pentaksiran antarabangsa menunjukkan varians dalam standard

Terdapat beberapa bukti yang menunjukkan tiada kesejajaran antara peperiksaan awam dengan pentaksiran antarabangsa dari segi cara penentuan standard. Percanggahan ini menjelaskan sedikit sebanyak perbezaan antara trend yang dilihat dalam peperiksaan awam dengan yang ditunjukkan dalam pentaksiran antarabangsa.

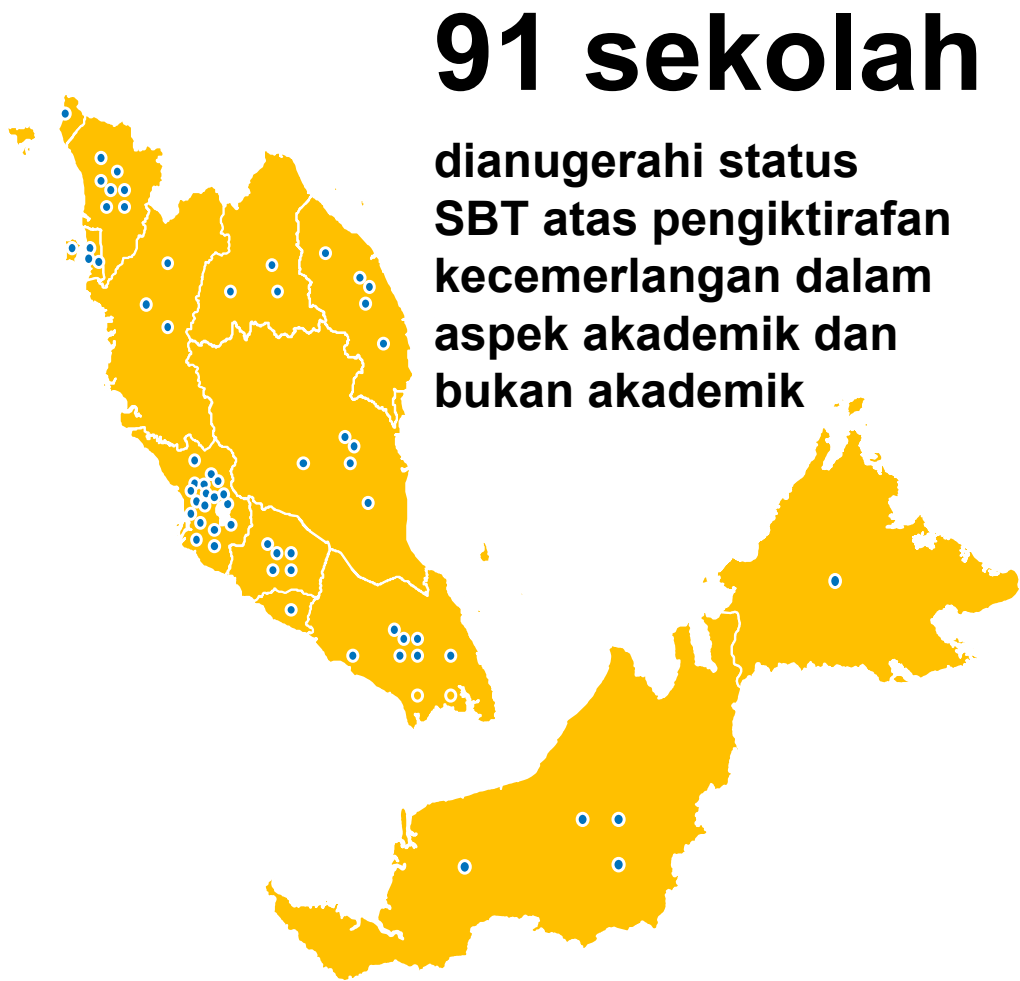
Perbandingan keputusan antara pentaksiran TIMSS 2011 (murid Tingkatan 2 yang terlibat dalam TIMSS ini diuji pada tahun 2010) dan PMR 2011 (Tingkatan 3) bagi set sekolah sama yang diuji menunjukkan ketaksepadanan antara keduanya dari segi takrif kecemerlangan. Kesannya, dalam PMR 2011, 32% murid mencapai gred cemerlang (gred A) dalam Matematik berbanding hanya 2% dalam TIMSS 2011 yang mencapai tahap “Tinggi” (Ekshibit 3-18).

Antara faktor yang mungkin menyebabkan ketakjajaran standard ini ialah perbezaan fokus pengujian bagi peperiksaan awam dan pentaksiran antarabangsa. Contohnya, TIMSS dan PISA memberikan tumpuan kepada soalan yang menguji kemahiran berfikir aras tinggi seperti aplikasi dan penaakulan. Sebaliknya, peperiksaan awam Malaysia memberi lebih tumpuan pada soalan yang menguji kandungan pengetahuan.

SUMBER: World Bank EdStats; IMF; UNESCO; PISA 2009+, TIMSS 2007, PIRLS 2006, *Global Insight*, McKinsey & Company 2010

Profil terpilih Sekolah Berprestasi Tinggi di Malaysia

91 sekolah
dianugerahi status
SBT atas pengiktirafan
kecemerlangan dalam
aspek akademik dan
bukan akademik

SK Ulu Lubai, Sarawak	▪ 100% kadar lulus dalam UPSR sejak 2006 ▪ Sekolah luar bandar pertama di Malaysia mencapai status SBT
SK Zainab (2), Kelantan	▪ Tekal antara sekolah terbaik dalam UPSR ▪ Prestasi cemerlang dalam aktiviti kokurikulum seperti taekwondo dan pengucapan awam
SJKC Foon Yew (2), Johor	▪ Tekal antara sekolah terbaik dalam UPSR ▪ Rekod pencapaian cemerlang dalam pertandingan akademik peringkat antarabangsa dalam Matematik dan Bahasa Cina
SM Sultan Abdul Halim, Kedah	▪ 100% kadar lulus dalam SPM ▪ Prestasi cemerlang dalam aktiviti kokurikulum seperti orkestra dan ragbi
SMK Tuanku Abdul Rahman, Perak	▪ 100% lulus dalam SPM bagi 5 tahun berterusan ▪ Rekod cemerlang dalam aktiviti kesukanan antarabangsa, khususnya renang

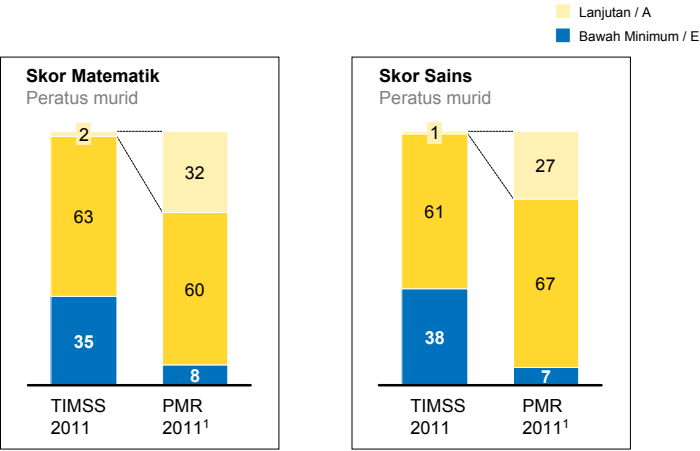
Sekolah Berprestasi Tinggi (SBT) adalah inisiatif di bawah Bidang Keberhasilan Utama Negara (NKRA) yang bermatlamat untuk meningkatkan kualiti sekolah ke taraf dunia. Sekolah yang dianugerahkan status SBT diberikan lebih keluwesan operasi untuk melaksanakan inovasi dan terus meningkatkan kualiti sekolah. Sekolah ini juga akan menyokong peningkatan standard merentasi keseluruhan sistem pendidikan dengan membimbing sekolah lain untuk meningkatkan prestasi.

SUMBER: Bahagian Pengurusan Sekolah Berasrama Penuh dan Sekolah Kecemerlangan

Ekshibit 3-18

Perbandingan keputusan TIMSS 2011 dan PMR 2011

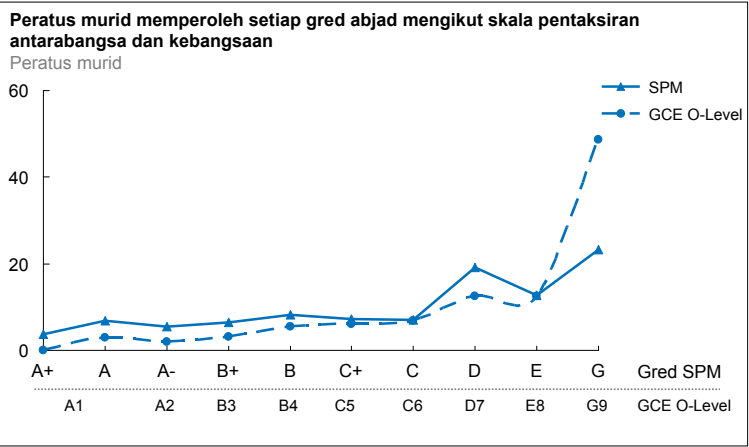

1 Ilustrasi taburan gred adalah bagi sekolah yang menyertai TIMSS 2011
SUMBER: TIMSS 2011; Lembaga Peperiksaan

Perbandingan standard kertas 1119 English pada peringkat SPM dan GCE O-Level menunjukkan perbezaan dalam penentuan standard. Kertas 1119 English membolehkan murid mendapat dua gred dan standard yang berbeza (SPM dan GCE O-Level). LP dan *Cambridge International Examination* menentukan titik penggalan (*cut off point*) gred yang berbeza bagi kertas Bahasa Inggeris SPM. Perbezaan ini paling ketara antara sempadan gred lulus dan gagal. Berdasarkan skala penggredan Cambridge, 50% daripada murid Tingkatan 5 gagal mencapai standard minimum. Manakala, berdasarkan skala penggredan Malaysia, kira-kira 20% murid dianggap gagal (Ekshibit 3-19) .

EKSHIBIT 3-19

Perbandingan gred Bahasa Inggeris SPM 2011 dan gred GCE O-Level

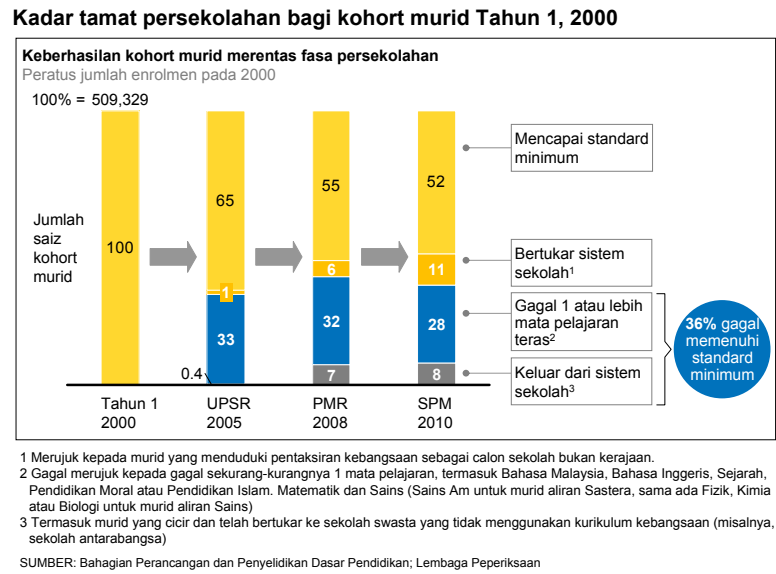

NOTA: Pentaksiran Bahasa Inggeris SPM ditaksir sekali, tetapi menerima dua gred per kertas berasaskan sistem penggredan untuk kebangsaan dan antarabangsa masing-masing
SUMBER: Lembaga Peperiksaan

Kadar tamat persekolahan untuk satu kohort

Pemantauan kohort murid yang memasuki Tahun 1 pada 2000 hingga tamat Tingkatan 5 pada 2010 di sekolah awam menunjukkan kira-kira 36% daripada kohort ini tidak lagi mendaftar di sekolah atau telah gagal mencapai standard minimum dalam peperiksaan SPM bagi mata pelajaran teras (Bahasa Malaysia, Bahasa Inggeris, Matematik, Sains, Sejarah dan Pendidikan Moral atau Pendidikan Islam) (Ekshibit 3-20). Sebanyak 11% lagi telah bertukar daripada sistem sekolah awam kepada sistem sekolah swasta. Trend yang serupa juga dilihat bagi kohort Tahun 1 pada 1999. Keadaan ini menunjukkan sepertiga daripada setiap kohort tidak mencapai tahap penguasaan minimum yang diharapkan bagi semua murid.

EKSHIBIT 3-20

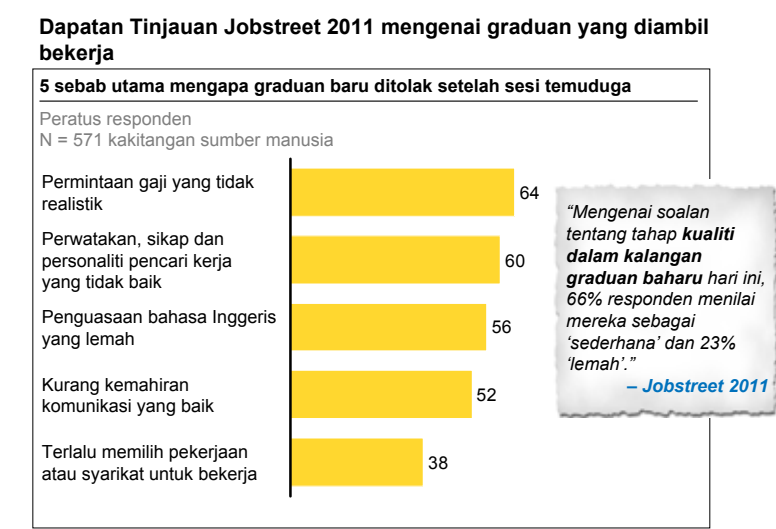

Perbezaan persepsi awam tentang kualiti keberhasilan pendidikan

Pelbagai kumpulan berkepentingan mempunyai harapan yang berbeza terhadap sistem pendidikan Malaysia. Oleh itu, persepsi awam tentang kualiti sistem pendidikan juga adalah pelbagai:

- Perspektif industri:** Temu bual yang dilakukan dengan majikan dan pemimpin industri menunjukkan bahawa terdapat kebimbangan meluas tentang sejauh mana murid dilengkapi kemahiran yang betul untuk berjaya dalam masyarakat moden (Ekshibit 3-21). Khususnya, majikan bimbang tentang: i) kekurangan kemahiran berfikir aras tinggi seperti penyelesaian masalah dan pemikiran kreatif, dan ii) tahap kemahiran bahasa Inggeris siswazah (kebimbangan khusus sektor swasta);

EKSHIBIT 3-21

SUMBER: Kaji selidik Jobstreet (Oktober 2011)

- Perspektif murid:** Murid sendiri kelihatan optimistik. Kaji selidik terhadap kira-kira 23,000 murid (Tahun 6, Tingkatan 2 dan Tingkatan 4) yang dilaksanakan pada 2011 menunjukkan bahawa murid bersikap optimis tentang pendidikan yang diterima. Sebagai contoh, 95% murid bersetuju atau sangat bersetuju bahawa pendidikan membantu mereka mengembangkan set kemahiran hidup yang betul untuk persediaan bagi alam lepas sekolah; dan
- Tinjauan pendapat awam:** Pendapat awam adalah pelbagai. Tinjauan pendapat awam yang dilaksanakan oleh *Merdeka Center* pada Disember 2004 terhadap 850 sampel rakyat Malaysia (usia 16 hingga 30 tahun) mendapati bahawa majoriti (68% India, 58% Cina dan 50% Melayu) berpendapat, pendidikan yang diterima tidak cukup mempersiapkan mereka bagi menghadapi cabaran hidup dan bekerja dalam masyarakat masa kini. Sebaliknya, kaji selidik awam pada 2011 terhadap 1,800 rakyat mendapati secara keseluruhan, 55% berpandangan bahawa standard sistem pendidikan di Malaysia setara dengan standard negara maju, dan 35% berpandangan ia adalah lebih baik.

Walaupun keterbatasan kaji selidik seumpama ini perlu diakui, Kementerian berpandangan bahawa kebimbangan yang disuarakan itu perlu diberi perhatian. Potensi dan aspirasi kanak-kanak di Malaysia perlu dipenuhi dengan kualiti pendidikan yang akan memastikan mereka dapat merealisasikan harapan dan cita-cita apabila meninggalkan alam persekolahan.

Data sedia ada menunjukkan perkembangan holistik murid sedang berlaku

Sebagai sebahagian daripada objektif untuk menyediakan pendidikan yang seimbang, Kementerian menyedari kepentingan untuk memahami kemampuan dan peranan dalam membantu perkembangan rohani, emosi, dan jasmani murid. Bagi tujuan tersebut, tiga sumber data terbaik yang ada tentang isu ini telah dikaji: i) skor sekolah bagi keberhasilan murid, sebagai sebahagian daripada amalan pentaksiran sendiri tahunan bagi kualiti sekolah; ii) dapatan kajian JNJK pada 2011 mengenai disiplin murid di sekolah tertentu; dan iii) peratusan murid yang terlibat dalam salah laku disiplin pada 2011.

Sekolah umumnya menunjukkan skor pentaksiran sendiri yang positif bagi keberhasilan murid.

Setiap tahun sekolah dikehendaki melaksanakan pentaksiran sendiri menggunakan Standard Kualiti Pendidikan Malaysia (SKPM), terhadap lima dimensi berkaitan kualiti sekolah: kepimpinan dan hala tuju, pengurusan organisasi, pengurusan kurikulum, kokurikulum dan sukan serta hal ehwal murid, pengajaran dan pembelajaran, serta kemenjadian murid. Bagi dimensi terakhir, sekolah mempertimbangkan keberhasilan akademik dan bukan akademik termasuk penyertaan kokurikulum serta sikap, tingkah laku, dan nilai moral yang ditunjukkan oleh murid di sekolah. Dimensi ini digred mengikut skala 15 mata, dengan 15 sebagai penarafan terbaik. Secara keseluruhan, keputusan pentaksiran sendiri ini adalah positif: 76% sekolah rendah memberi taksiran 10 mata atau lebih tinggi bagi

dimensi ini berbanding dengan 44% bagi sekolah menengah. Hanya 1% sekolah rendah dan menengah melaporkan penarafan kurang daripada 5 mata.

Penaziran sekolah bersasaran mendapati disiplin bukan isu utama

JNJK melaksanakan penaziran di sekolah yang disasarkan pada setiap tahun tentang isu tertentu yang menjadi keprihatinan Kementerian. Pada 2011, satu daripada penaziran ini meneliti isu disiplin murid di 51 sekolah di seluruh negara (75% daripadanya sekolah rendah).

Dua unsur telah diteliti, iaitu disiplin murid semasa pelajaran (contohnya, sejauh mana murid mematuhi arahan guru) dan tingkah laku mereka di luar bilik darjah. Pada skala 1 hingga 6, dengan 1 sebagai “Sangat Lemah” dan 6 sebagai “Cemerlang”, JNJK mentaksir keseluruhan disiplin murid pada tahap 4 atau “berpotensi untuk penambahbaikan”. Tidak terdapat perbezaan ketara antara sekolah rendah bandar dengan luar bandar. Walau bagaimanapun, sekolah menengah bandar didapati mempunyai lebih banyak isu disiplin dan dilaporkan, secara puratanya, pada tahap 3 (“Memuaskan”) berbanding tahap 4 untuk sekolah menengah luar bandar. Secara khusus, murid di sekolah menengah bandar didapati kurang kecenderungan menjaga harta benda sekolah, mempunyai keyakinan diri yang lebih rendah, kurang kecenderungan membantu rakan sebaya, serta kurang berkelakuan sopan, dan saling menghormati. Tiada sebab yang jelas dikenal pasti bagi perbezaan ini.

Peratusan murid yang terlibat dalam salah laku disiplin amnya rendah

Pada masa ini, setiap sekolah dikehendaki melaporkan bilangan murid yang terlibat dalam salah laku disiplin pada setiap tahun. Salah laku ini merangkumi kes ringan seperti kelewatan hadir ke sekolah hinggalah kes serius seperti aktiviti jenayah. Berdasarkan data ini, hanya sebilangan kecil peratusan murid, iaitu 2% terlibat dalam salah laku disiplin di sekolah.

Keseluruhannya, ketiga-tiga sumber data ini menunjukkan sekolah menyediakan perkembangan holistik murid pada tahap yang sekurang-kurangnya memuaskan. Walau bagaimanapun, seperti perkara lain, masih terdapat ruang untuk penambahbaikan. Oleh itu, JNJK menegaskan keperluan untuk sekolah mengimbangi pengalaman akademik dan bukan akademik murid. Sekolah disyorkan memantau dengan rapi perkembangan holistik murid dan menyediakan sokongan yang sesuai dengan keperluan mereka (contohnya, perkhidmatan kaunseling dan pelbagai aktiviti sukan dan kokurikulum bagi memenuhi minat murid yang berbeza).

Maklum balas daripada Dialog Nasional

Semasa Dialog Nasional, Kementerian telah mendapat maklum balas daripada hampir 12,000 orang awam, di samping pihak berkepentingan khusus. Rakyat dari semua lapisan masyarakat menekankan betapa pentingnya keperluan meningkatkan kualiti sistem pendidikan. Tiga faktor penting telah dikenal pasti oleh peserta (disenaraikan mengikut urutan kekerapan input):

- **Kualiti Guru:** Guru, ibu bapa, dan murid berbincang dengan panjang lebar tentang keperluan untuk meningkatkan kualiti guru. Aspek khusus yang disentuh termasuk beban pentadbiran, latihan, pengurusan prestasi, dan saraan;
- **Kualiti sekolah:** Aspek khusus yang ditekankan bagi penambahbaikan termasuk persekitaran pembelajaran yang lebih baik dari segi infrastruktur dan disiplin murid. Peserta juga mencadangkan agar pengupayaan dilakukan bagi mencapai penambahbaikan tersebut. Langkah ini termasuklah meningkatkan pengurusan prestasi dan pengurusan berasaskan sekolah; dan
- **Pembelajaran murid:** Peserta menyatakan hasrat untuk kurikulum yang lebih relevan, dan kecekapan bahasa serta kebolehan berkomunikasi yang lebih baik bagi murid.

Perincian tentang input yang ditimbulkan semasa Dialog Nasional boleh didapati dalam Lampiran III.

EKUITI DALAM PENDIDIKAN

Seperti kebanyakan negara, terdapat perbezaan yang signifikan dalam keberhasilan di Malaysia merentas negeri, daerah, sekolah, status sosioekonomi, dan gender. Beberapa jurang pencapaian ini telah dirapatkan mengikut perubahan masa, suatu langkah besar bagi memastikan setiap sekolah menjadi sekolah yang baik. Walau bagaimanapun, status sosioekonomi kekal sebagai pemacu terbesar keberhasilan murid di Malaysia. Walaupun hal ini merupakan masalah biasa di kebanyakan negara seluruh dunia, sesuatu yang amat penting bagi sistem pendidikan adalah untuk berusaha menolak kenyataan bahawa prestasi akademik sebahagian besar kanak-kanak bergantung pada pendapatan keluarga.

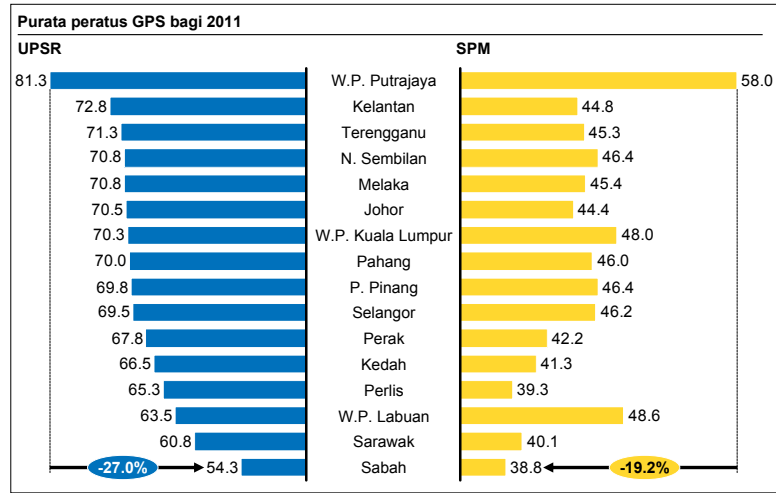
Sejak Merdeka, ekuiti menjadi matlamat sistem pendidikan Malaysia. Laporan Bank Dunia (2011) mengakui bahawa Malaysia berjaya secara relatif mencapai aspirasinya: “Bagi sekolah rendah, kami mendapati hubungan statistik yang signifikan antara perbelanjaan awam dengan status sosioekonomi (SES) peringkat daerah; analisis ini menunjukkan bahawa perbelanjaan awam adalah progresif.”

Namun, jurang keberhasilan masih wujud, dan apabila dikaitkan dengan faktor bukan akademik, ia sering menjadi punca kebimbangan, sama ada jurang tersebut kecil mahupun besar. Bahagian ini meneliti setiap punca ketaksamarataan antara negeri dan dalam negeri, antara sekolah bandar dengan sekolah luar bandar, mengikut latar belakang sosioekonomi murid, jenis sekolah, dan gender, serta antara sekolah awam dengan sekolah swasta. Secara keseluruhannya, data terkumpul menunjukkan bahawa jurang masih wujud dalam setiap kategori ini, dengan jurang paling besar disebabkan perbezaan status sosioekonomi murid.

EKSHIBIT 3-22

Perbandingan prestasi merentas negeri bagi UPSR dan SPM 2011

SUMBER: Lembaga Peperiksaan

Jurang pencapaian wujud antara negeri dan dalam negeri di seluruh Malaysia

Pencapaian antara negeri tidak sama. Sebilangan negeri telah menunjukkan peningkatan ketara beberapa tahun kebelakangan ini berbanding negeri lain. Pada 2011, terdapat perbezaan hampir 20 mata peratus dalam gred purata UPSR antara negeri besar yang berprestasi lebih tinggi seperti Johor, dengan negeri berprestasi paling rendah, iaitu Sabah (Ekshibit 3-22). Sebanyak 16 daripada 20 daerah yang menunjukkan prestasi terendah dalam peperiksaan UPSR, dan 10 daripada 20 dalam SPM, terletak di Sabah dan di Sarawak.

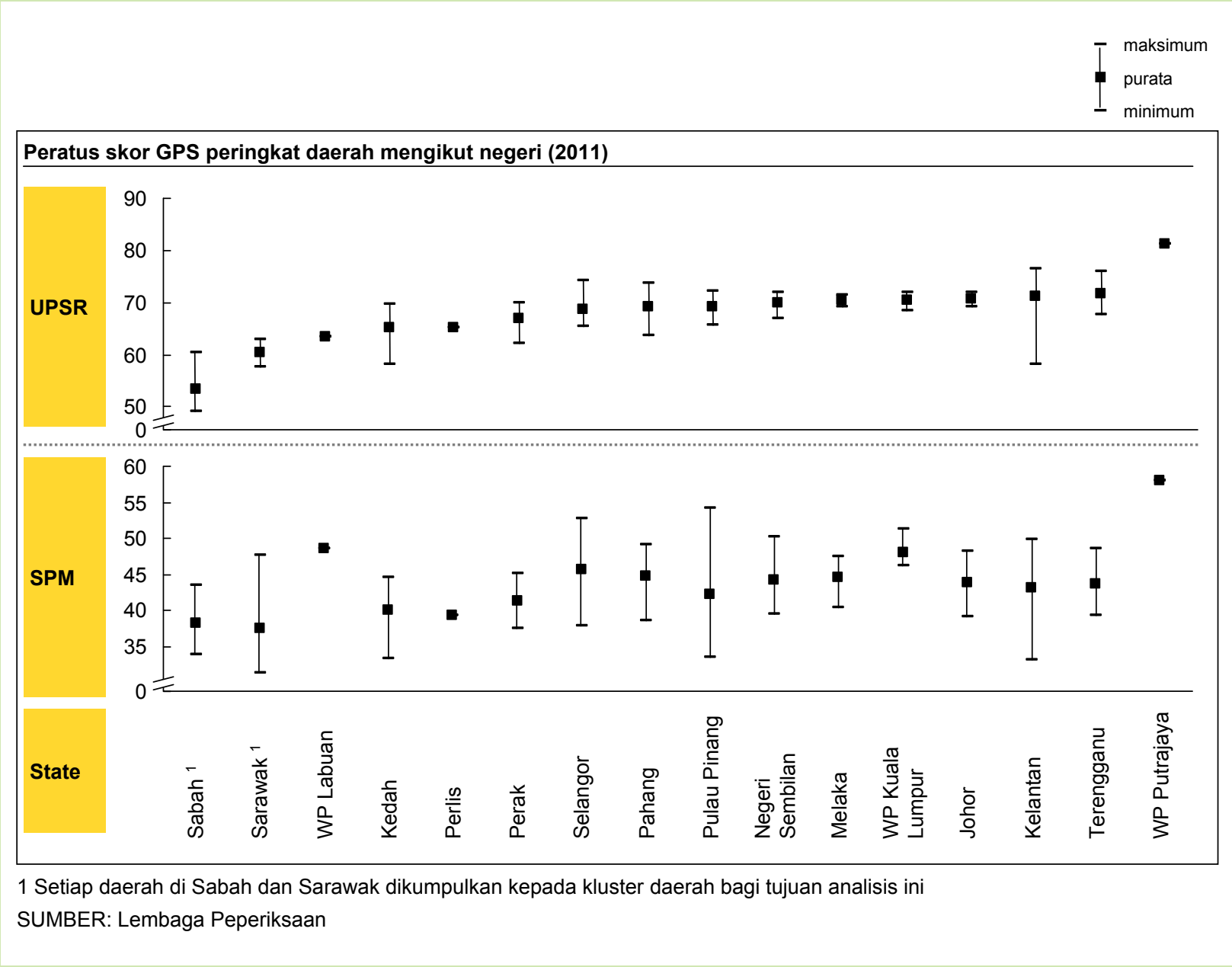
Varians yang besar juga wujud dalam negeri, walaupun beberapa negeri telah menunjukkan bahawa jurang pencapaian antara daerah boleh dirapatkan. Negeri-negeri tersebut menunjukkan prestasi yang lebih baik dan dapat mengurangkan ketaksamarataan dengan berkesan, walaupun menghadapi banyak kekangan yang sama seperti negeri lain.

Johor, misalnya (Ekshibit 3-23), dapat mengurangkan variasi dalam pencapaian antara sekolah rendah bagi UPSR dengan lebih baik berbanding banyak negeri lain (rujuk Bab 4 untuk kajian kes tentang Johor). Walau bagaimanapun, negeri lain seperti Kelantan, Pulau Pinang, Sabah dan Sarawak menghadapi kesukaran dan menunjukkan spektrum pencapaian yang luas antara daerahnya.

Analisis prestasi seterusnya, iaitu pada peringkat sekolah, jelas menunjukkan bahawa sekolah di Malaysia tersebar merentasi spektrum prestasi. Julat besar dalam keberhasilan sekolah dilihat dalam band sekolah Bidang Keberhasilan Utama Negara (NKRA), yang berasaskan gred purata peperiksaan awam dan pentaksiran sendiri sekolah. Pada 2011, sebanyak 21% sekolah rendah berada dalam Band 1 dan 2 berbanding 3% dalam Band 6 dan 7, sementara 11% sekolah menengah berada dalam Band 1 dan 2 berbanding 8% dalam Band 6 dan 7.

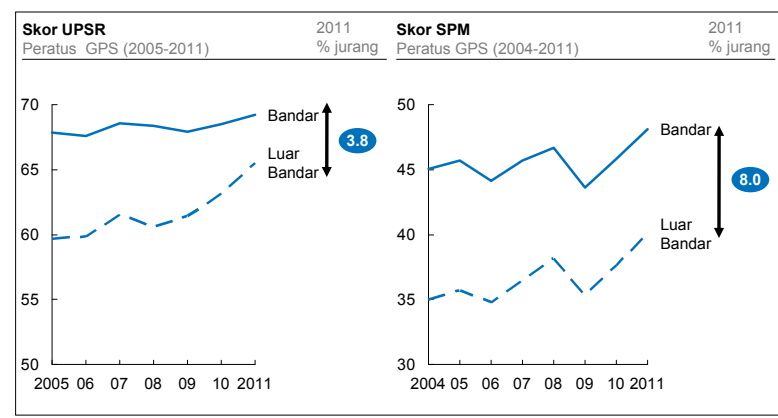
EKSHIBIT 3-23

Perbandingan prestasi dalam negeri bagi UPSR dan SPM 2011

EKSHIBIT 3-24

Perbandingan jurang sekolah bandar dan luar bandar merentas masa

NOTA: Sekolah bandar meliputi sekolah yang diklasifikasikan sebagai berada di bandaraya, bandar dan bandar kecil. sekolah di luar bandar diklasifikasi sebagai luar bandar.

SUMBER: Lembaga Peperiksaan

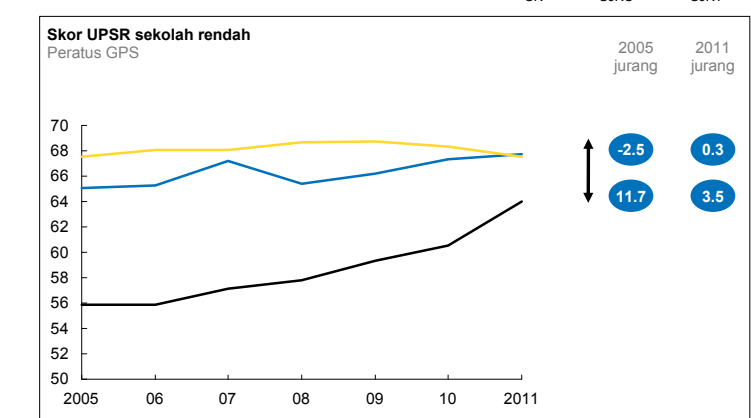
Jurang pencapaian antara sekolah bandar dan luar bandar semakin mengecil

Pada amnya, Kementerian dan orang awam telah sekian lama menumpukan perhatian kepada ketaksamarataan dalam keberhasilan pendidikan antara murid yang menghadiri sekolah dalam komuniti bandar berbanding mereka dalam komuniti luar bandar. Secara purata, negeri yang mempunyai lebih banyak sekolah luar bandar, seperti Sabah dan Sarawak, menunjukkan prestasi yang lebih rendah berbanding negeri yang kurang sekolah luar bandar. Walau bagaimanapun, Malaysia telah mencapai kemajuan yang jelas dalam perkara ini iaitu jurang antara sekolah bandar dengan sekolah luar bandar semakin kecil (Ekshibit 3-24).

Dalam peperiksaan UPSR, jurang antara murid bandar dengan luar bandar pada masa ini hampir 4 mata peratus dengan kelebihan kepada sekolah bandar. Pada peringkat SPM, jurang telah melebar kepada 8% mata peratus. Pelebaran jurang ini berkemungkinan disebabkan dua faktor. Pertama, kegagalan bersifat kumulatif. Murid yang gagal dalam UPSR berkemungkinan tidak akan berjaya dalam SPM. Oleh itu, intervensi awal adalah penting. Kedua, tiada pelebaran sebenar berlaku. Sebaliknya, kohort UPSR 2006 mengekalkan jurang antara bandar dengan luar bandar sebanyak 8 mata peratus hingga ke SPM pada 2011.

EKSHIBIT 3-25

Perbandingan skor UPSR sekolah kebangsaan dan sekolah jenis kebangsaan daripada 2005 hingga 2011

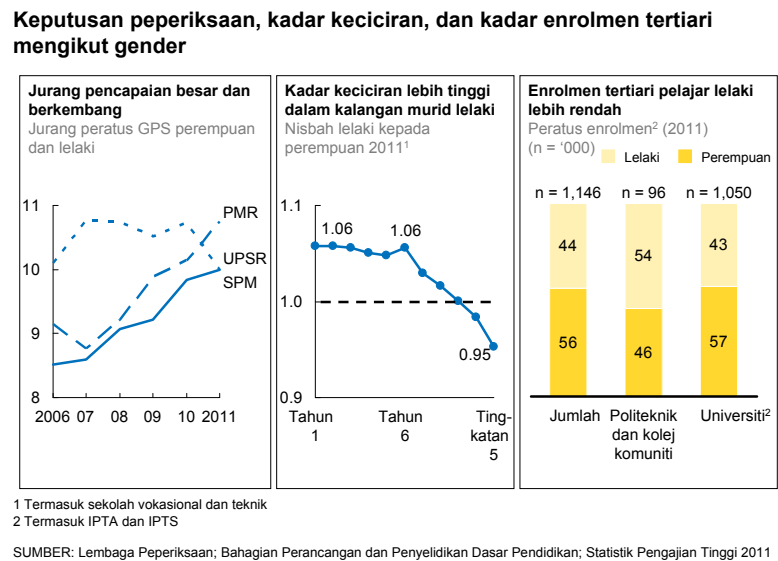

1 Jurang diukur sebagai perbezaan peratus mata antara skor SK tolak skor SJKC atau SJKT
SUMBER: Lembaga Peperiksaan

Jurang pencapaian antara sekolah kebangsaan dengan jenis kebangsaan semakin mengecil

Keberhasilan murid mengikut jenis sekolah juga perlu dipertimbangkan. Secara keseluruhan, trendnya positif kerana jurang antara jenis sekolah semakin kecil. Pada peringkat rendah, sekolah jenis kebangsaan Tamil (SJKT) masih ketinggalan berbanding sekolah jenis kebangsaan Cina (SJKC) dan sekolah kebangsaan (SK), kira-kira 4 mata peratus pada 2011 (Ekshibit 3-25). Walau bagaimanapun, jurang ini berkurangan kepada separuh dalam tempoh lima tahun yang lepas. Perbezaan prestasi antara SK dengan SJKC adalah kecil, iaitu 0.3 mata peratus pada 2011.

EKSHIBIT 3-26

Faktor sosioekonomi, dari segi komposisi populasi murid, berkemungkinan turut menyumbang kepada pelbagai jurang pencapaian lain yang dibincangkan sebelum ini terutamanya dari segi lokasi dan jenis sekolah (bukannya gender). Namun, impak status sosioekonomi terhadap keberhasilan murid kurang penting di Malaysia berbanding sistem pendidikan lain di dunia. Misalnya, hanya 10% daripada varians antara sekolah Malaysia dalam pentaksiran PISA 2009+ boleh dijelaskan melalui faktor sosioekonomi, berbanding purata OECD sebanyak 55% yang menunjukkan jurang lebih besar di kebanyakan negara lain. Perkara ini merupakan petanda baik bagi Malaysia kerana sistem pendidikan negara menuju ke arah kesamarataan.

Jurang prestasi murid antara sekolah awam dengan sekolah swasta terus wujud

Sekolah swasta yang menggunakan kurikulum kebangsaan mewujudkan satu lagi jurang ekuiti kerana mempunyai skor kira-kira 6% lebih tinggi daripada sekolah awam dalam SPM. Sebahagian daripada jurang pencapaian ini mungkin disebabkan persekitaran pembelajaran yang lebih baik, sementara sebahagian besarnya disebabkan kecenderungan sekolah menerima murid yang berkemampuan dari segi ekonomi. Walaupun enrolmen di sekolah swasta yang menggunakan kurikulum kebangsaan hanya menyumbang 1% daripada jumlah murid pada masa ini, peratusan enrolmen semakin meningkat kerana peningkatan purata tahap pendapatan isi rumah.

MEMBINA PERPADUAN MELALUI PENDIDIKAN

Keunikan kepelbagaian etnik, agama, dan budaya sejak dahulu lagi menjadi kekuatan dan cabaran terbesar Malaysia. Dalam keadaan dunia yang semakin kompleks kerana kepelbagaian, maka semakin penting bagi rakyat untuk membentuk identiti Malaysia dan menghargai kepelbagaian warisannya. Sebagai ruang yang dikongsi oleh semua rakyat, sekolah mempunyai potensi yang unik untuk memupuk perpaduan. Namun begitu, sehingga kini, sistem tersebut menghadapi kesukaran mengukur perpaduan secara sistematik. Walaupun data sahih sedia ada menunjukkan bahawa kepelbagaian murid dan guru di sekolah kebangsaan telah berkurangan, namun masih terdapat interaksi yang agak memuaskan antara kumpulan etnik di dalam dan di luar bilik darjah.

Perpaduan merupakan komponen penting dalam konteks sosial Malaysia yang unik dan menjadi faktor utama merealisasikan masyarakat yang terdiri daripada individu seimbang dan harmoni seperti yang dihasratkan dalam Falsafah Pendidikan Kebangsaan. Bagi tujuan itu, Kementerian telah mengambil pelbagai tindakan, daripada memastikan semua kumpulan etnik diwakili dengan baik dalam bahan pengajaran yang digunakan di sekolah, hinggalah kepada mengurus program sekolah yang jelas memberikan tumpuan kepada usaha membina perpaduan. Ciri etnik dan budaya semua kaum dimasukkan dalam kurikulum dan bahan pengajaran yang digunakan di sekolah.

Modul khusus untuk mengajar sifat menghargai dan memahami kepelbagaian kaum di Malaysia terkandung dalam kurikulum Sivik dan Sejarah. Program berasaskan sekolah yang secara jelas berfokus kepada usaha perpaduan seperti Rancangan Integrasi Murid Untuk Perpaduan (RIMUP) telah diperkenalkan. Kementerian juga menubuhkan sekolah wawasan dengan menggabungkan jenis sekolah yang berbeza dan berkongsi kemudahan dalam satu kawasan. Murid daripada jenis sekolah yang berbeza dan pelbagai latar belakang sosioekonomi digalakkan berinteraksi melalui kegiatan atau aktiviti kokurikulum seperti sukan dan pertandingan debat. Walau bagaimanapun, cara mengukur perpaduan menjadi persoalan penting. Bahagian ini mempertimbangkan beberapa langkah yang mungkin diambil bagi menggambarkan kedudukan sistem ini.

Enrolmen murid secara keseluruhan dalam sistem pendidikan awam terus mencerminkan demografi nasional secara umum. Namun demikian, terdapat pilihan persekolahan khusus yang mempunyai persekitaran lebih homogen (Ekshibit 3-28). Keadaan ini wujud hasil keterbukaan Kementerian menyediakan pilihan persekolahan kepada ibu bapa; iaitu pilihan untuk murid diajar dalam bahasa ibunda, pilihan untuk mengikuti kurikulum yang memberi lebih penekanan pada pendidikan agama, serta pilihan pendidikan arus perdana. Di sekolah rendah, Kementerian beriltizam menyediakan persekolahan dalam bahasa ibunda murid. Keadaan ini menyebabkan murid sekolah rendah dalam semua opsyen persekolahan berada dalam persekitaran yang amat homogen. Walaupun persekitaran homogen tidak semestinya berkaitan dengan perpaduan, namun begitu keadaan ini menjadikan murid kurang berpeluang berinteraksi dengan rakan daripada pelbagai budaya dan kumpulan etnik. Oleh itu, berkemungkinan murid kurang menghargai kepelbagaian, yang menjadi unsur kritikal untuk memupuk perpaduan.

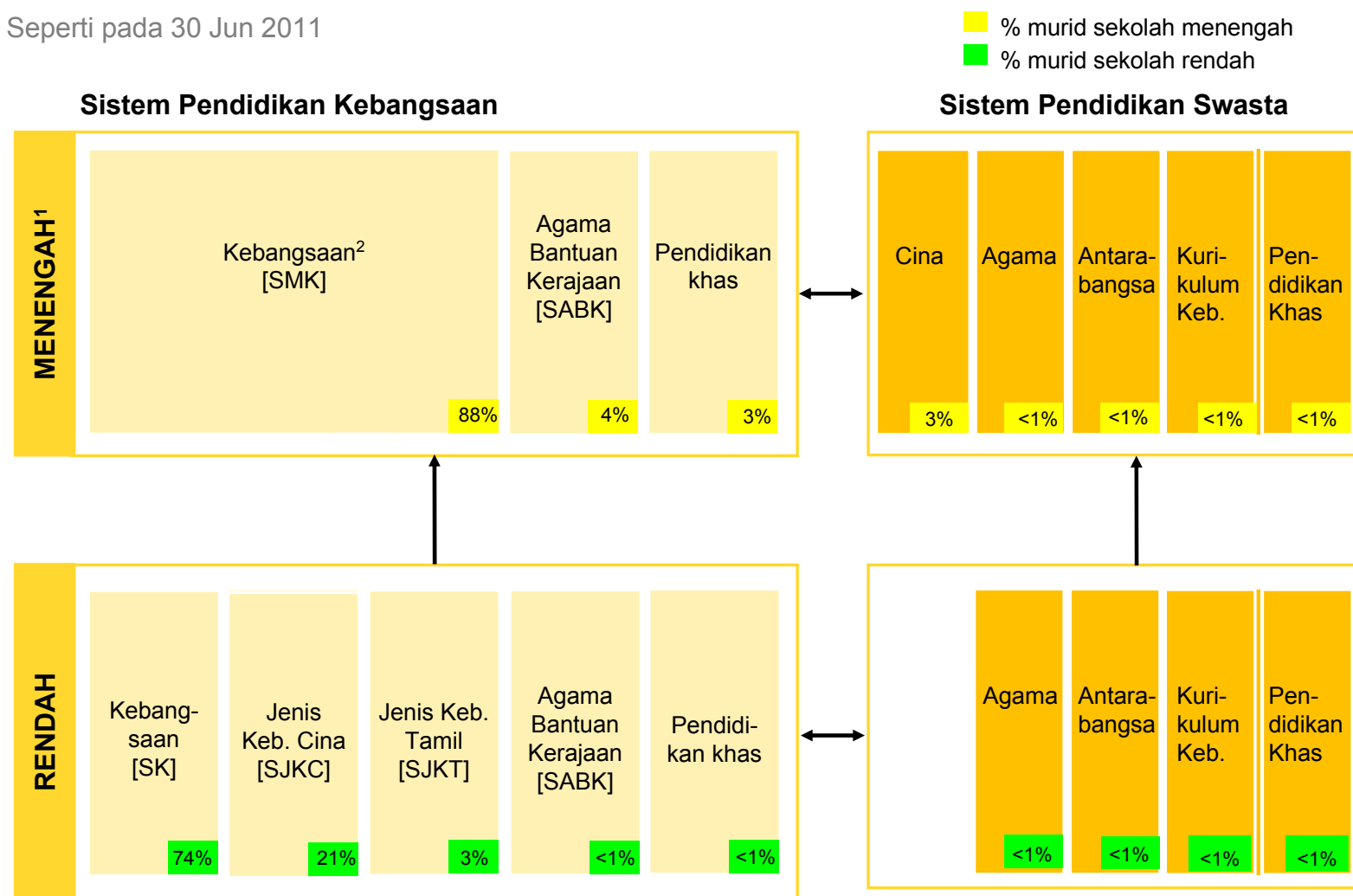
Pada peringkat pendidikan menengah, terdapat persekitaran yang lebih heterogen dengan 88% murid daripada pelbagai jenis sekolah rendah meneruskan pengajian di sekolah menengah yang sama formatnya, sekolah menengah kebangsaan (SMK). Namun demikian, sesetengah murid masih kurang terdedah kepada kepelbagaian, misalnya, bagi yang meneruskan persekolahan dari SJKC ke sekolah menengah persendirian Cina, atau dari SK ke sekolah menengah kebangsaan agama (SMKA). Selain itu, terdapat sebilangan kecil murid meninggalkan sistem pendidikan awam dan memasuki sekolah swasta, dan bilangan ini semakin meningkat. Kesannya, murid tersebut akan terkeluar daripada bidang kuasa Kementerian.

Kepelbagaian murid

Demi menyediakan peluang untuk kanak-kanak Malaysia hidup dan belajar sesama rakan daripada setiap kumpulan etnik, agama, dan budaya, adalah penting bagi sekolah mencerminkan kepelbagaian yang wujud di negara ini. Sejak tahun kebelakangan ini, stratifikasi etnik di sekolah telah meningkat. Jumlah murid Cina yang mendaftar di SJKC meningkat daripada 92% pada 2000 kepada 96% pada 2011 (Ekshibit 3-30). Enrolmen murid India di sekolah jenis kebangsaan Tamil (SJKT) meningkat daripada 47% kepada 56% bagi tempoh yang sama. Sebanyak 97% murid di SK kini ialah Bumiputera. Persekitaran murid yang semakin homogen ini memerlukan lebih banyak peluang diwujudkan untuk membolehkan mereka daripada pelbagai jenis sekolah berinteraksi.

Struktur semasa sistem pendidikan kebangsaan dan swasta

Seperti pada 30 Jun 2011

1 Fasa pendidikan lepas menengah tidak termasuk dalam analisis ini

2 Termasuk program sekolah spesifik seperti Sekolah Berasrama Penuh (SBP), Sekolah Menengah Kebangsaan Agama (SMKA), dan Sekolah Teknik/Vokasional.

SUMBER: Perangkaan Pendidikan Malaysia 2011

Kepelbagaian sekolah dalam pendidikan di Malaysia

Sistem pendidikan Malaysia terdiri daripada lebih 20 pilihan persekolahan pada peringkat rendah dan menengah (Ekshibit 3-29).

Sekolah rendah awam. Sekolah rendah awam terdiri daripada tiga jenis sekolah utama: SK, SJKC dan SJKT . Setiap jenis sekolah ditentukan melalui bahasa pengantar yang berbeza dan secara keseluruhan mencakupi hampir 99% daripada jumlah enrolmen sekolah rendah. Selain itu, terdapat pelbagai jenis sekolah yang menyediakan perkhidmatan kepada kumpulan khusus, seperti sekolah agama (Islam) dan sekolah pendidikan khas.

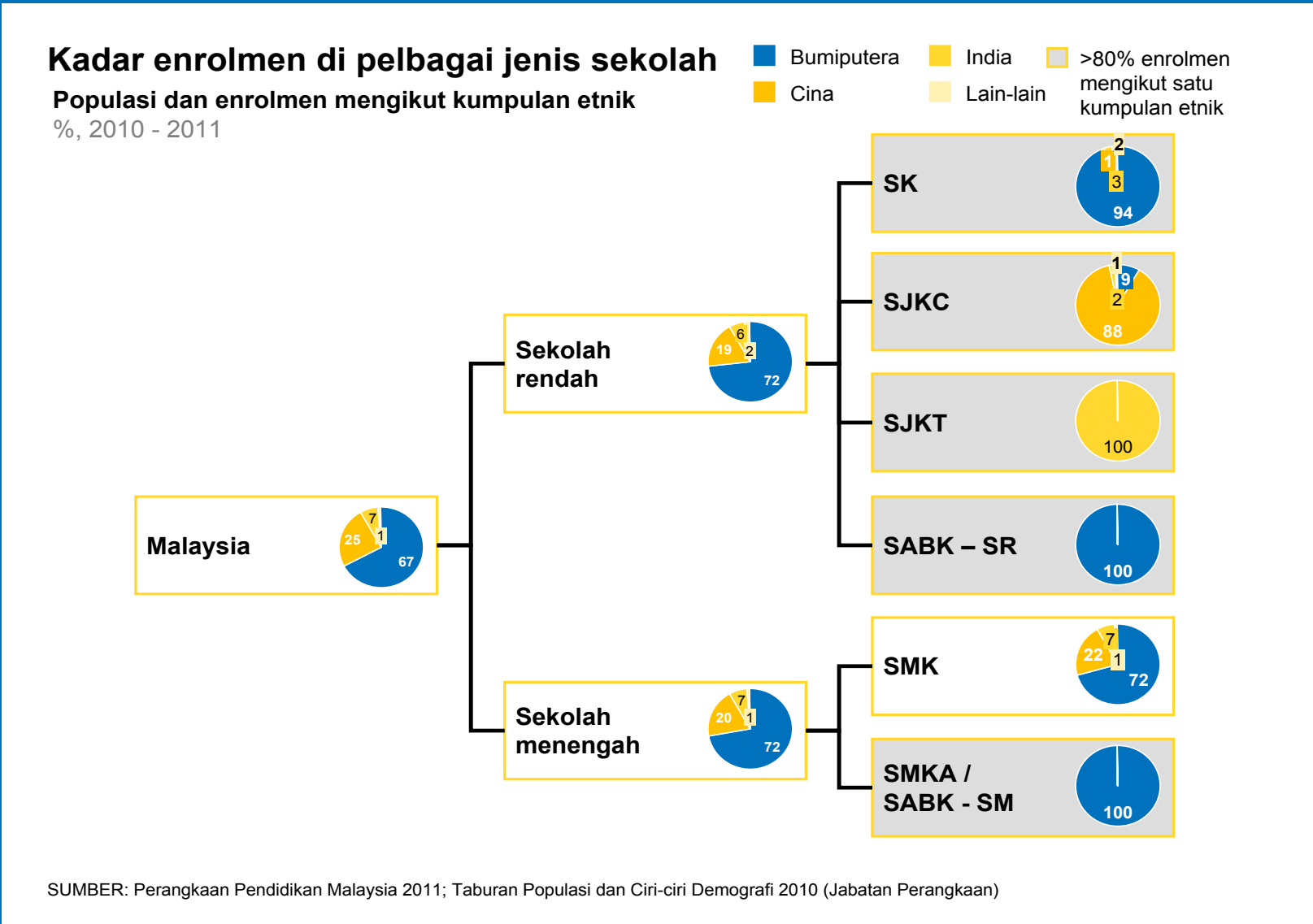
Sekolah menengah awam. Sistem sekolah menengah awam menunjukkan penumpuan kebanyakan murid daripada pelbagai jenis sekolah rendah kepada satu format sekolah. Sekolah menengah kebangsaan (SMK) ini menggunakan bahasa Malaysia sebagai bahasa pengantar. SMK mencakupi 88% daripada jumlah enrolmen sekolah menengah. Peratusan kecil murid memilih sekolah alternatif seperti sekolah agama dan peratusan ini semakin meningkat. Setelah tamat

pendidikan menengah rendah (Tingkatan 3), murid mempunyai pilihan untuk meneruskan pengajian di sekolah teknik, vokasional, sukan, seni dan lain-lain.

Sekolah swasta. Sebilangan kecil murid mendaftar di sekolah swasta dan bilangannya semakin bertambah. Sekolah ini beroperasi pada peringkat rendah dan menengah, termasuk sekolah swasta yang menggunakan kurikulum kebangsaan, sekolah antarabangsa dan sekolah agama. Pada masa ini, sekolah swasta membentuk 1% daripada jumlah enrolmen sekolah rendah dan 4% daripada jumlah enrolmen sekolah menengah.

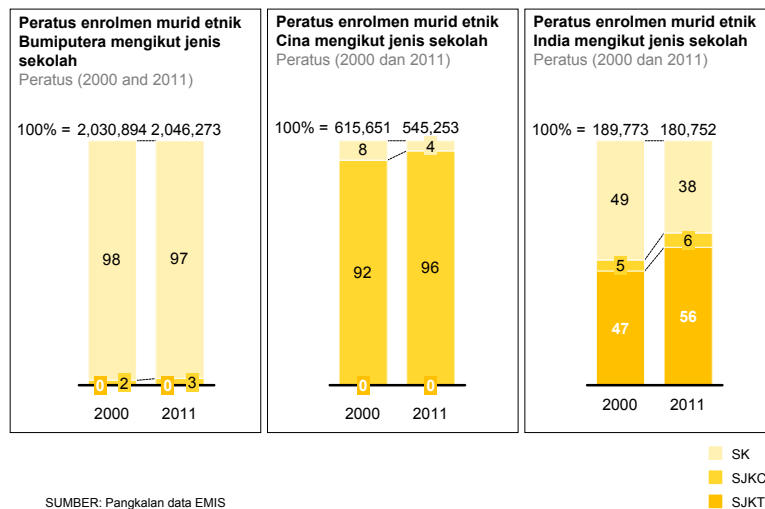
Pilihan pendidikan lain. Sekolah persendirian Cina membentuk komponen terbesar pilihan pendidikan lain di Malaysia. Sekolah-sekolah ini menggunakan bahasa Cina sebagai bahasa pengantar utama dan melaksanakan kurikulum yang digubal oleh Dong Jiao Zong.

EKSHIBIT 3-29

EKSHIBIT 3-30

Trend enrolmen sekolah kebangsaan dan jenis kebangsaan (2000-2011)

Kepelbagaian guru di sekolah

Sebagai pemimpin di dalam bilik darjah, guru menyediakan contoh yang baik untuk murid mereka, dan sering menjadi suri teladan bagi yang muda. Suri teladan daripada kumpulan etnik yang berbeza amat penting bagi murid, supaya benar-benar mencerminkan kepelbagaian populasi dan merapatkan jurang perbezaan antara etnik. Walau bagaimanapun, populasi guru di SK semakin kurang pelbagai dan kurang mewakili populasi nasional.

Pada 2001, 78% guru di semua SK ialah Bumiputera, dan bilangan ini meningkat kepada 81% pada 2011. Walaupun populasi guru India agak tekal pada 5%, bilangan guru Cina di SK menurun daripada 17% kepada 14%. Bilangan guru dalam kategori “Lain-lain” kekal menghampiri kosong peratus.

Peluang untuk mengukuhkan perpaduan

Pada 2011, JNJK melaksanakan penaziran mengenai perpaduan terhadap 20 sekolah, 11 daripadanya sekolah rendah. JNJK meneliti dua unsur: sejauh mana sekolah memupuk perpaduan dalam kalangan murid, contohnya, melalui dasar “duduk bercampur” di dalam bilik darjah, dan sejauh mana murid sendiri menunjukkan perpaduan, contohnya, sama ada murid berinteraksi dengan kumpulan etnik lain di dalam dan di luar bilik darjah; dan sama ada penyertaan murid dalam kelab kokurikulum adalah berasaskan etnik. JNJK mendapati, secara purata, interaksi murid menunjukkan tahap perpaduan yang baik: terdapat tahap interaksi yang tinggi dalam kalangan kumpulan etnik di dalam dan di luar bilik darjah, dan kebanyakan aktiviti kokurikulum disertai pelbagai kumpulan murid.

Walaupun bagaimanapun, JNJK melaporkan terdapat keperluan untuk sekolah yang populasi muridnya bukan daripada pelbagai etnik supaya mengambil langkah aktif mewujudkan peluang bagi murid berinteraksi dengan murid lain daripada kumpulan etnik, agama, dan budaya yang berbeza. Hal ini disokong oleh kajian longitudinal yang dilaksanakan Jabatan Perpaduan Negara dan Integrasi Nasional (JPNIN) bagi mengukur hubungan sosial masyarakat. Kajian tersebut

mendapati remaja memperoleh skor yang lebih rendah secara signifikan berbanding skor keseluruhan masyarakat Malaysia.

MEMAKSIMUMKAN KECEKAPAN

Kementerian secara tekal menyalurkan sumber yang banyak bagi membangunkan sistem pendidikan. Komitmen untuk menyediakan pendidikan terbaik bagi semua murid telah menjadi asas kejayaan yang telah dicapai oleh sistem pendidikan negara. Seawal 1980, perbelanjaan negara untuk pendidikan rendah dan menengah sebagai peratusan KDNK, adalah yang tertinggi di Asia Timur. Pada 2011, perbelanjaan Malaysia, sebanyak 3.8% daripada KDNK, adalah lebih tinggi daripada purata OECD sebanyak 3.4% daripada KDNK. Walau bagaimanapun, terdapat bukti yang menunjukkan Malaysia mungkin tidak mendapat kadar pulangan tertinggi daripada pelaburannya. Bagi memastikan Malaysia dan sistem pendidikannya setanding dengan negara rakan lain, terutama dalam era globalisasi abad ke-21, Kementerian komited memaksimumkan sumbernya bagi menyediakan pendidikan terbaik kepada golongan remaja.

Sumber dan sokongan yang disediakan memainkan peranan penting dalam menentukan tahap prestasi sekolah bagi membolehkan guru dan pengetua/guru besar memberikan tumpuan kepada aktiviti teras iaitu penyampaian pengajaran dan pembelajaran yang berkesan. Oleh itu, kebolehan sistem untuk mengagih, mengguna, dan menguruskan peruntukannya amat penting untuk menyokong sekolah mencapai tahap prestasi yang diharapkan. Bahagian ini meneliti dua isu: (i) perbelanjaan Malaysia untuk pendidikan berbanding negara lain; dan (ii) impak perbelanjaan tersebut.

Perbelanjaan pendidikan asas Malaysia agak tinggi berbanding negara yang setara dengannya berdasarkan tiga ukuran berbeza

Pada 2011, perbelanjaan pendidikan asas Malaysia ialah RM36 bilion (berdasarkan perbelanjaan mengurus dan perbelanjaan pembangunan). Jumlah ini mewakili 16% daripada jumlah bajet persekutuan 2011— bahagian terbesar antara Kementerian. Selain bajet ini, sebanyak RM12 bilion lagi diperuntukkan kepada Kementerian Pengajian Tinggi (KPT) dan kementerian lain yang menyediakan perkhidmatan berkaitan pendidikan. Secara kolektif, perbelanjaan ini menunjukkan komitmen Malaysia yang serius dari segi kewangan untuk meningkatkan pendidikan kanak-kanak, dan langkah ini harus disambut baik. (Perbincangan selanjutnya tentang perbelanjaan pendidikan Malaysia merujuk perbelanjaan pengurusan dan pembangunan Kementerian sahaja).

Beberapa ukuran boleh digunakan bagi membandingkan perbelanjaan Kementerian untuk pendidikan dengan perbelanjaan yang sama oleh sistem lain. Dua ukuran yang pertama, iaitu perbelanjaan sebagai peratusan KDNK dan sebagai peratus jumlah perbelanjaan Kerajaan yang lazimnya digunakan untuk perbelanjaan relatif kepada bidang keutamaan lain dalam negara, dan bagi perbezaan

tahap pembangunan ekonomi antara negara. Ukuran ketiga, iaitu perbelanjaan setiap murid (diselaraskan mengikut pariti kuasa beli) digunakan untuk membandingkan tahap perbelanjaan mutlak.

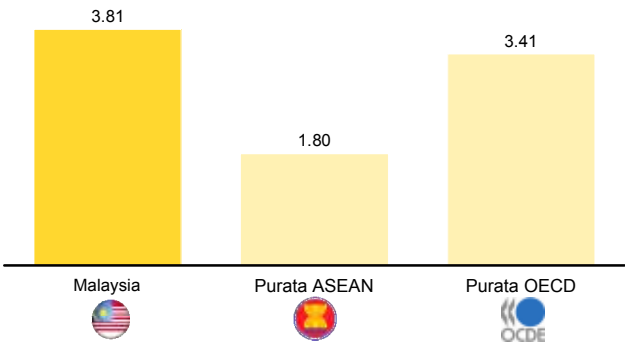
Perbelanjaan Malaysia sebagai peratusan KDNK adalah dua kali ganda purata ASEAN

Kajian semula Bank Dunia 2011 tentang perbelanjaan Kerajaan mendapati perbelanjaan awam Malaysia untuk pendidikan asas, seperti prasekolah hingga menengah, sebagai peratusan KDNK, melebihi dua kali ganda perbelanjaan negara ASEAN lain (3.8% berbanding 1.8%), dan 1.6% lebih tinggi daripada *Asian Tiger economies*, iaitu Korea Selatan, Hong Kong, Jepun dan Singapura (Ekshibit 3-31). Perbelanjaan ini juga lebih tinggi daripada purata OECD sebanyak 3.4%.

EKSHIBIT 3-31

Perbelanjaan pendidikan asas Malaysia sebagai peratus KDNK

Peratus (2011)

1 Termasuk perbelanjaan mengurus dan perbelanjaan pembangunan

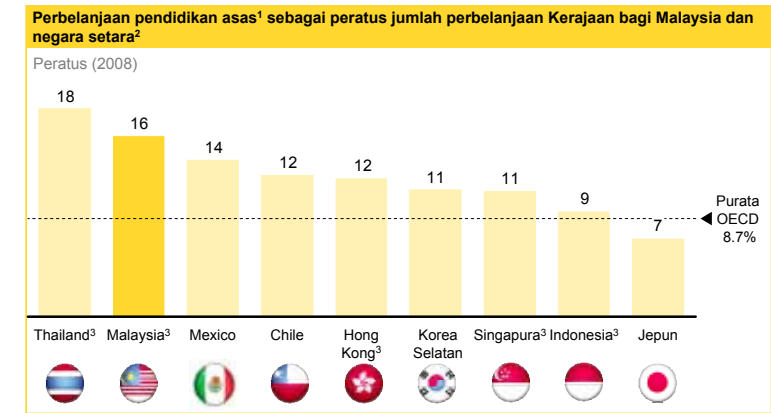
SUMBER: *World Bank EdStats 2011*

Perbelanjaan pendidikan asas Malaysia sebagai peratusan jumlah perbelanjaan Kerajaan (16%) hampir dua kali ganda purata OECD

Perbelanjaan pendidikan sebagai peratusan jumlah perbelanjaan Kerajaan juga agak tinggi, iaitu 16% pada 2011. Berbanding negara serantau yang setara, iaitu Thailand, Indonesia, Singapura, Hong Kong, Korea Selatan dan Jepun, serta negara yang setanding KDNK per kapita iaitu Mexico dan Chile, Malaysia di tempat kedua selepas Thailand. Perbelanjaan Malaysia juga hampir dua kali ganda purata OECD, iaitu 8.7% daripada perbelanjaan Kerajaan (Ekshibit 3-32).

EKSHIBIT 3-32

Perbelanjaan pendidikan asas Malaysia sebagai peratus bajet Kerajaan

1 Termasuk perbelanjaan mengurus dan perbelanjaan pembangunan/kapital bagi pendidikan asas (rendah dan menengah)

2 Negara setara berasaskan kategori berikut: Harimau Asia (Hong Kong, Singapura, Korea Selatan, Jepun); jiran Asia Tenggara (Indonesia, Thailand Singapura), dan negara yang setanding KDNK per kapita (Mexico dan Chile)

3 Data bagi 2010

Nota: Data daripada 2008 atau 2010 bergantung kepada data sedia ada terkini.

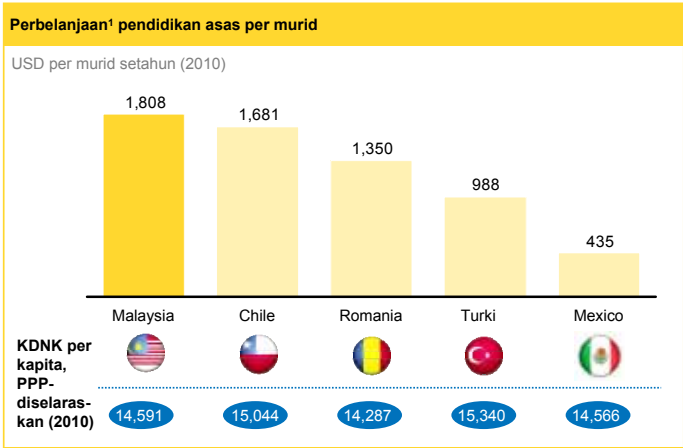
SUMBER: Kementerian Pelajaran Malaysia; OECD – Education at a Glance 2011; Singstat; Kementerian Kewangan Thailand; Kementerian Kewangan Indonesia; Biro Pendidikan Hong Kong.

Perbelanjaan untuk setiap murid Malaysia setanding negara setara dengan KDNK per kapita yang serupa

Akhir sekali, penelitian terhadap perbelanjaan untuk setiap murid menunjukkan perbelanjaan Malaysia juga lebih tinggi berbanding negara setara dengan KDNK per kapita yang sama. Apabila ditukar kepada USD per kapita, Malaysia membelanjakan lebih kurang USD1,800 untuk setiap murid setahun, dan ini selari dengan negara seperti Chile dan Romania (Ekshibit 3-33).

EKSHIBIT 3-33

Perbelanjaan Malaysia per murid

1 Termasuk perbelanjaan mengurus dan perbelanjaan pembangunan

SUMBER: Kementerian Pelajaran Malaysia; OECD; Bank Dunia; Kementerian Kewangan Turki; EIU

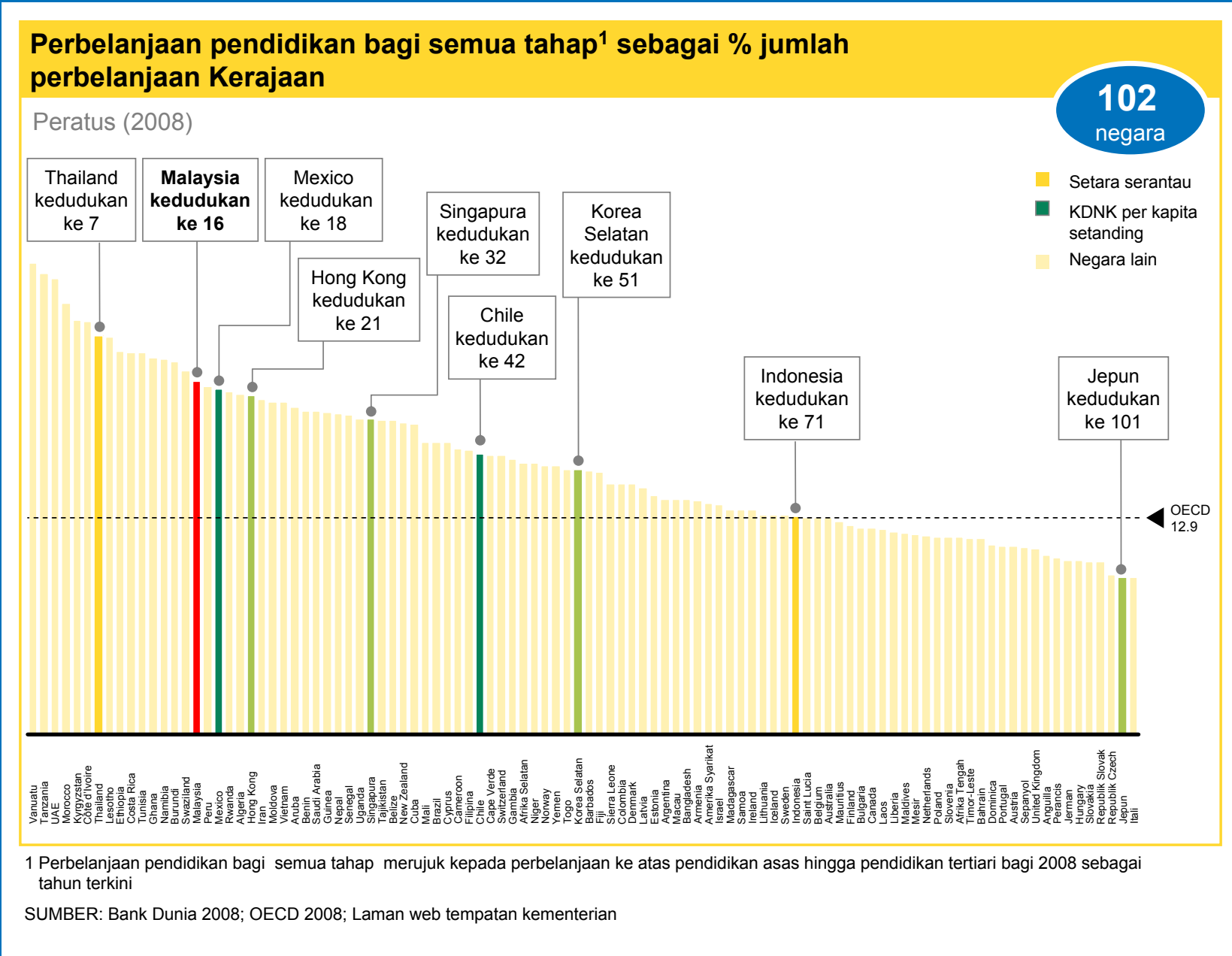
Negara manakah paling banyak berbelanja untuk pendidikan?

Bahagian ini memberikan tumpuan kepada perbelanjaan mengurus dan perbelanjaan pembangunan Kementerian Pendidikan, yang menjangkau pendidikan prasekolah hingga lepas menengah. Oleh itu, ia meliputi bukan sahaja kos berkaitan peringkat sekolah seperti gaji guru dan pembangunan infrastruktur, tetapi juga kos operasi peringkat Kementerian, JPN dan PPD. Walaupun kos tidak termasuk

kos penyediaan pendidikan tinggi oleh Kementerian Pengajian Tinggi (KPT), perlu diberi perhatian bahawa apabila perbelanjaan ini digabungkan, Malaysia mempunyai perbelanjaan pendidikan antara yang tertinggi sebagai peratusan jumlah perbelanjaan awam. Pada 2008, daripada 102 negara seluruh dunia, Malaysia berada pada kedudukan ke-16 dari segi perbelanjaan Kerajaan untuk pendidikan (Ekshibit 3-34).

EKSHIBIT 3-34

Perbandingan bajet pendidikan asas dan tertiar Malaysia dengan negara lain (2008)

Perbelanjaan tinggi dapat meningkatkan keberhasilan murid dari segi akses tetapi tidak semestinya dari segi kualiti

Bagi menentukan cara terbaik menggunakan sumber Kementerian, maka amat penting untuk meneliti pulangan pelaburan (ROI) bagi sistem pendidikan semasa, khususnya berbanding negara lain. Sebagai negara membangun, Malaysia telah melabur sumber yang banyak untuk pembangunan infrastruktur, khususnya di kawasan luar bandar dan pedalaman Sabah dan Sarawak, serta meningkatkan saiz tenaga pengajar bagi membolehkan peningkatan akses kepada pendidikan. Perbelanjaan ini telah berjaya menghasilkan akses hampir menyeluruh untuk pendidikan rendah, dan peningkatan yang signifikan bagi akses untuk pendidikan menengah. Walau bagaimanapun, terdapat banyak perkara lagi yang perlu ditambah baik, khususnya dari segi kualiti dalam melangkah ke hadapan. Tahap perbelanjaan yang tinggi tidak semestinya berkait dengan keberhasilan yang lebih baik (Ekshibit 3-15). Amerika Syarikat, misalnya, membelanjakan lebih USD10,000 untuk setiap murid, tetapi mencapai prestasi hampir dua band lebih rendah daripada

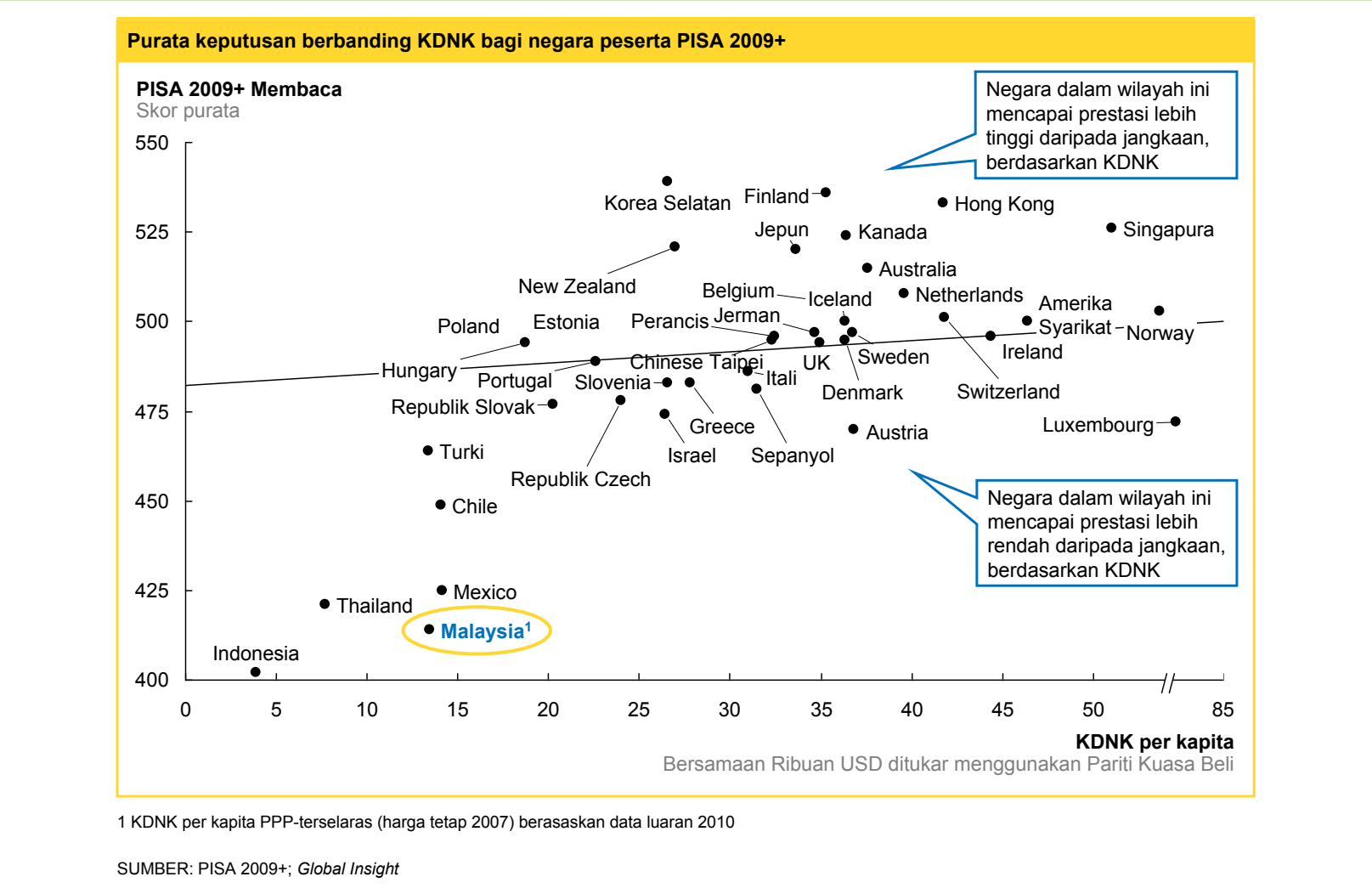
sistem seperti Shanghai yang hanya membelanjakan antara USD4,000-5,000 untuk setiap murid.

Prestasi Malaysia ketinggalan berbanding negara lain yang tahap perbelanjaannya serupa atau lebih rendah. Malah sistem pendidikan yang melabur lebih rendah untuk setiap murid, seperti Thailand dan Chile, mencapai keberhasilan murid yang setanding atau lebih baik daripada Malaysia. Hal ini menunjukkan walaupun suatu paras perbelanjaan tertentu diperlukan, perbelanjaan yang berhemah adalah penting bagi memastikan kejayaan.

Selain itu, dengan kekayaan negara yang ada, prestasi Malaysia lebih rendah daripada jangkaan. Bukti antarabangsa menunjukkan terdapat korelasi positif yang kuat antara KDNK per kapita sesebuah negara dengan skor PISA (Ekshibit 3-35). Walau bagaimanapun, Malaysia ternyata berprestasi rendah dibandingkan dengan negara lain yang mempunyai KDNK per kapita yang sama.

EKSHIBIT 3-35

Korelasi antara kekayaan dan prestasi murid dalam PISA 2009+

Seperti yang ditunjukkan dalam bab ini, Malaysia telah mencapai prestasi yang baik dari segi akses dengan enrolmen hampir sejagat pada peringkat rendah, dan tahap enrolmen yang agak tinggi pada peringkat menengah. Dari segi kualiti, terdapat ketidaksepadanan antara keputusan peperiksaan awam dengan pentaksiran antarabangsa yang mungkin disebabkan perbezaan dalam standard, atau ketidaksejajaran dalam apa-apa yang ditaksir—kandungan pengetahuan berbanding dengan kebolehan mengaplikasi pengetahuan tersebut. Dari segi equiti dalam pendidikan, status sosioekonomi masih menjadi pemacu varians yang paling signifikan dalam keberhasilan murid, walaupun dengan pelaburan bersepadu Kerajaan dalam memberi bantuan kewangan kepada murid daripada keluarga berpendapatan rendah. Data sedia ada tentang perpaduan menunjukkan kepelbagaian murid dan guru menurun di SK, walaupun tahap interaksi antara kumpulan etnik masih teguh. Akhir sekali, tahap perbelanjaan

yang tinggi belum boleh menghasilkan impak sebesar yang dihasratkan, yang memerlukan pembinaan komitmen bagi memastikan dana negara digunakan dengan cekap.

Melihat ke hadapan, amat penting bagi kita memahami faktor yang memacu keberhasilan ini supaya sistem pendidikan Malaysia dapat meningkatkan kejayaan, dan mengurangkan masalah yang dihadapi. Sepanjang penghasilan Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia ini, adalah jelas bahawa Falsafah Pendidikan Kebangsaan dan banyak dasar sedia ada masih kekal relevan pada masa ini seperti ketika mula-mula dirangka dahulu. Cabarannya adalah dalam pelaksanaan dasar ini. Sehubungan itu, empat bab berikut membincangkan dengan mendalam faktor lebih penting yang memacu atau menghalang pembelajaran murid dan, paling penting, mencari penyelesaian bagi menangani kebimbangan ini.

